

VM LUZERN

LUZERN

13-1-I

1982

FOTO: ODIIN

9/5-88

ROTRENING ÅRUNGEN

Per Seatersdal

Lars Bjørnes

Rolf Thøgersen

Flt. Hånsen

Odwin

9/5-88

Robertson

Armenian

ROSSPORTENS NYE JUBEL-GUTTER. Sverre Løken (t.v.) og Magnus Grepperud løftes jublende i været av Rolf Thorsen, trener Åke Fiskestrand og Alf Hansen. Foto: ROLF ARNE ODII

STJERNESKUD RETT TIL HIMMEL

AMSTERDAM (VG) — For et år siden kuttet Magnus Grepperud (24) av halve høyrearmen med en vinkelskjærer. I helgen rodde han sammen med makkeren Sverre Løken (21) fra alle medaljebhengte favoritter og satte en fenomenal verdensrekord på kjøpet. Norsk ro-sports nye stjerneskudd gikk rett til himmels.

Den norske båten ble Amsterdam-regattaens store sensasjon. Tross sterke innsatser i Vichy og Grünau, hadde svært få hørt om dem før.

De fleste «dødelige» ville blitt slått ut bare av treknin-gen i forsøket. I røverheat med Sovjet, DDR, Nederland og Italia, syntes det håpløst å komme blant de to finale-båte-ne. Grepperud/Løken sa det enkelt:

— Vi får slå dem.

Ingen trodde riktig hva de så da Norge fosset inn til før-
steplass fulgt av DDR. Gull (Sovjet), sølv (Nederland) og bronse (Italia) fra fjorårets VM var slått ut.

i NEDERLAND

flod. De trener bevisst på å bli sterkere, den enorme frem-gangen skyldes først og fremst teknikken. Og de tak-ker treneren Åke Fiskestrand som har fulgt dem i tykt og tynt.

— Jeg skjønner det ikke ennå, sukker Grepperud.

— Vi er vel der, da, sier Lø-ken stille.

Begge har brukt skiene flit-tig i vintertrening. Løken be-gynte egentlig med roing 14 år gammel som skitrening som-merstid. Han er kretsmeester i stafett for Stabæk som junior og kom blant de 200 beste i vinterens Vasalopp. Greppe-rud har forbud fra treneren om å ta i farligere verktøy enn skrutrekker.

Jeg må ha spesialtillatel-se for å klippe gresset, ler han. Løken er medisiner-student, Grepperud har avsluttet in-geniør-studier og skal begyn-ne på BI. Den lille skuta har både skipslege, maskinist og økonom.

Og de har beina solid plan-tet på bakken. Foran VM i au-gust er de redd for at spesielt russernes Pimanov-brødrene kommer sterkere tilbake. Noen seier blir på ingen måte tatt på forskudd. Men Norge har fått en ny medalje-båt.

... og jubelgutta helt til topps

AMSTERDAM (VG) — Hederlig, men vi kan mye bedre, sa Alf Hansen og Rolf Thorsen etter å ha blitt beseiret med ett drøyt sekund av sine østtyske konkurrenter lørdag. I går prøvde de påny, og utklasset alle.

— Det beste løpet de noen har prestert, fastslo trener Fiskestrand. — De fikk det rett og slett til slik vi har tenkt oss det. Skal hilse og si at DDR-ledelsen har fått litt av hvert å tenke på foran VM.

Seks sekunder i norsk favør ble avstanden. Men mens DDR og Norge kjempet midt i banen, stakk Nederland fram og tok annenplassen i bane 1.

en bane som gav utrolige for-deler i den harde sidevinden.

Finlands sølvvinnere fra fjorårets VM ble fullstendig hektet av lasset begge dager. Årets kamp om gullet står ute-lukende mellom to nasjoner.

— Ingen tar noe for gitt, men jeg begynner å kjenne lu-ken av gull, sier Fiskestrand.

Løken/Grepperud klarte ikke å følge opp lørdagstrium-

fen i den håpløse bane 6, der bl.a. de italienske verdensme-strene i firer fikk stryk med ett halvt minutt av bane 1.

— Når våre gutter kom inn bare fem sekunder bak DDR, anset jeg det som en presta-sjon større enn seieren dagen før, mener Fiskestrand. — De bare befestet sin stilling i top-pen. Vi har bare to toppbåter, ingen tvil om annet.

●●● AMSTERDAM (VG) — Norge har tradisjoner også i dobbeltskullerens lettvektklas-se etter Børnack/Giljes VM-tit-ler. Nå er Ormsund-gutta Ar-ild Båheim — populært kalt Stokken — og Lars Bjønnes, på vei mot seierspallen.

Annenplassen var oppsikt-vekkende. Riktignok manglet fjorårets verdensmestre, men flere kommer heller ikke i til-legg.

●●● AMSTERDAM (VG) — Et-ter at samtlige russiske herrelag hadde gjort en usedvanlig blek inn-sats under lørdagens roing, trakk de alle sine båter fra gårdsdagens regatta.

På lagledermøtet ble årsaken oppgitt til medisinske trunner, at alle utøverne hadde for høyt blod-trykk. Maken har ingen hørt om i noen idrettsgren tidligere. Nå snakkes det i roerkretser om hva slags eksperimenter de holder på med.

●●● AMSTERDAM (VG) — Jeg hadde aldri tenkt meg at min gam-le cox skulle bli verdens beste roer, smiler Alf Hansen.

— Magnus Grepperud var nemlig styrmann for Ormsund-fire-ren i 1971.

— Men han ble fort for tung, vi måtte sette ham bak årene isteden, fortsetter Alf. — Og guttun-gen har sannelig utviklet seg. Tre-ningsviljen har rett og slett gitt re-sultater. Jeg unner virkelig gutta denne triumfen.

Bedre

Enda mindre trodde man på tiden som ble servert. 6.26,70 er syv sekunder bedre enn ver-densrekorden, oppnådd av de ubeseirede Landvoigt-tvilling-ene fra DDR under semifina-len i Montreal-OL. Rekorden på Bosbaan ble forbedret med 13 (!) sekunder. De to øvrige heatene hadde 20 sekunder svakere vinnertid.

Og samtlige klokker, offisi-elle som uoffisielle, viste det samme.

— Det hele var så utrolig at vi lot være å tenke mere på det, sa gutta. — Finalen stod jo på døren. Vi tenkte at de andre var tatt på sengen, at DDR kom tilbake for fullt.

I finalen lå de på 4.-plass et-ter 500 m, var nr. tre halvveis, hadde bare en båt foran seg ved 1500 og satte inn spurten. Seieren viste imponerende margin på over fire sekunder.

Kondisjon

Duoen har problemer med starten, men kondisjon i over-

ALFs tredje LIV

ALF HANSEN har ladet opp til VM i St. Moritz' maleriske omgivelser fotografert av sin dobbeltscullermakker, Rolf Thorsen.

For 12 år siden satt Alf Hansen i den norske fireren som tok en overraskende VM-bronse i Canada og laget innledningen til rosportens gullalder. Da sprang 10-åringen Rolf Thorsen rundt i Hortens gater og visste knapt nok hvem Hansen var. I dag setter de seg i samme båt for å kjempe om nye medaljer.

I mellomtiden har Alf Hansen (34) rukket å bli en norsk idrettslegende med tre VM-titler pluss OL-gull. Mest oppsiktsvekkende er det likevel at han fant en ny makker og begynte en ny karriere etter at broren Frank la opp i 1980. Nå stiller han opp som mesterskapets eldste deltager og hører igjen med blant favorittene.

Artig

— Hvordan orker du, Alf?
— Jeg synes det er artig å trene, atmosfæren i miljøet er virkelig fin. Jeg trives rett og slett, spesielt så lenge det går bra.
— Betyr det at Los Angeles-OL 1984 er målet?
— Det frister, men jeg lover ingenting. Kan bare si at jeg ikke gir meg før den tid hvis resultatene fortsatt blir opplyftende. En av drivkreftene er at vi gikk glipp av OL i

Moskva. Den gang hadde Frank og jeg nesten seieren i lomma. Boikotten var et slag i ansiktet.

— Seier fire år senere for en veteran som meg, ville vært et skikkelig plaster på såret. Jeg vil være 36 år i 1984, Frank var tross alt 35 i 1980.

Framgang

— Så lenge båten går fort, føler man seg ung. Og så drar jo makkeren ned gjennomsnittet, ler Alf. — Rolfs enorme framgang er nøkkelen til årets seirer. Jeg må bare passe på ikke å bli dårligere.

— Er dere like gode som du og Frank var?

— Fortsatt bare i motvind. I dobbelt-scullerens glansår var vi tre sekunder bedre enn alle konkurrenter. Nå vinner vi bare med hundre prosent klaff. Under Grünau-regatten i vår, fikk jeg sjokk da DDR-gutta fosset fra oss i starten.

Desto større var gleden da vi slo dem i spurten.

— Hva er din største opplevelse?

— VM-gullet i 1975. Vi hadde «møtt veggen» 100 meter fra mål året før. Det første gullet smakte utrolig godt. Men skulle jeg noengang klare det med en ny makker, vil det være en like stor opplevelse.

— Din bitreste stund?

— Da jeg satset på EM med Frank 1973 og han vraket meg noen uker før mesterskapet. Jeg forstår ham bedre nå. Fra nærmest perfekt samarbeid med Svein Thøgersen, gikk han 3—4 hakk ned. Man blir kritisk. Nå har jeg vært gjennom det samme selv. Men du verden så morsomt det er i framgang.

— Nå er jeg redd Rolf Thorsen har lært så mye at han slår meg i NM.

— Er du på jakt etter Egebergs Ærespris?

— Nei, slikt er det bare andre som snakker om. Langrenn

og roing lar seg ikke kombinere på topp-plan. I det hele tatt er jeg lite opptatt av priser, medaljer og utmerkelser. Følelsen bak prestasjonene er det som betyr noe.

Sterke

— Da er bare seier prestasjon god nok?

— Ikke ubetinget, først og fremst at vi får vist vårt beste. DDR-roerne har en egen evne til å være usedvanlig sterke nettopp i mesterskap. Likeledes skal ikke Finlands Karpinen-brødre avskrives. De slo oss i fjor.

— Derimot er jeg oppriktig glad for at toeren med Magnus Grepperud/Sverre Løken har fått sitt gjennombrudd. Da hviler ikke lenger alt ansvar på oss, sier mannen som har overlevet alle konkurrenter og sørget for at generasjonskløften i norsk rosport har fått en myk overgang.

— På'n igjen, beordrer Fiskerstrand til høyre, og Rolf Thorsen/Alf Hansen gjør seg klare. (Foto: Finn E. Strømberg)

«Er vondt, gjør godt»

**STEIN ERIK
KIRKEBØEN**

St. Moritz, 20. august.

Øsende regnvær, tåken som lå og kjelte med fjellsiden halvveis ned i dalbunnen og et termometer hvor kvikksølvnet nektet å strekke seg noe særlig over streken som markerer 10 grader pluss. Det var forholdene som møtte de fire norske VM-roerne som fortsatt befinner seg i alpebyen idag morges. Lettvektdob-

beltsculleren som skal i ilden allerede mandag, reiste igår ned til VM-byen, Luzerne.

Om forholdene langt fra var optimale, var det ingen bønn, det oppsatte programmet skulle følges. Og på trener Åke Fiskerstrands program står det knallhard kompensasjonstrening torsdag og fredag. Poenget er å bryte ned kroppen ved å ta ut alt som er av krefter. Kroppen vil svare, og bygge seg opp i en enda bedre form enn den var før «angrepet», forklarer «Fisken».

De seks VM-roerne, Alf Hansen, Rolf Thorsen, Sverre Løken, Magnus Grepperud, Lars Bjønnes og Arild Baaheim, har ligget i St. Moritz i snart tre uker.

De har hver dag kjørt to treningsøkter på Silvaplanasjøen som ligger noen få kilometer syd for St. Moritz, 1800 meter over havet. Ved å trene i den oksygenfattige luften som finnes i disse høydene, «tvinges» blodet til å produsere flere røde blodlegemer. Dette vil igjen gi øket

oksygenopptak når de vender ned i lavlandet. Luzerne ligger ca. 400 m.o.h. Kort sagt, «superkomp»! — Vi kan godt karakterisere denne treningen som «bloddoping», resultatet er vel omtrent det samme, sier Fiskerstrand.

— Det har vært litt vondt de siste dagene, men ifølge teorien skal det gjøre godt, så da så. Slik kommenterte Rolf Thorsen superkompensasjonstreningen han og de andre roerne har vært igjennom de siste dagene.

— JEG BLIR INGEN TURIST

Av
ROLF ARNE ODIIN

Internasjonal ro-sport blir dominert av gigantene DDR og Sovjetunionen. Ved de tilgjeller andre nasjoner tar skrittet opp på toppen av seierspallen, blir det ansett som utilbørlig innblanding i en intern strid.

I fjor måtte de riktignok frasi seg tre av 14 gullmedaljer til Romania, Vest-Tyskland og Italia. Litt av en baksmell fra OL 1980 da DDR alene vant 11 av seirene.

Helgens finaler har samme utgangspunkt:

Kan enkelte vestlige nasjoner klarte helt til topps?

I et slikt bilde står Norge sentralt. Alle unntatt DDR håper at vår dobbeltsculler skal motstå presset fra Olmestrene Dreifke/Kroeppelin. Alle unntatt Sovjetunionen håper at vår toer uten skal nedkjempe tittelforsvarerne, brødrene Pimenov.

Våre gutter er langt fra alene mot over-

SVERRE LØKEN (t.v.) og MAGNUS GREPPE-RUD etter sommerens triumf i Amsterdam. Kan de ta kampen opp mot østeuropeerne i VM også?

makten. Nordmannen Thor Nielsen står sentralt i det vestlige bildet. Han er italiensk trener, med et kjempesenter utenfor Napoli. Dit har han trukket til seg de finske Karppinen-brødrene, argentineren Ibarra og briten Balieu foruten å være konsulent for «halve ro-verdenen».

I fjor fikk han som belønning gull til brø-

rene Abbagnale i toer med styrmann. I år står hans mannskaper som mesterskapets spørsmålstegn, brødrene Karppinen har f.eks. store problemer

Utenom står rumenske Sanda Toma i særklasse som verdens beste kvinnersker. I samme klasse blant gutta ser det endelig ut til av DDR skal få en etterlengtet seier gjennom Rudiger Reiche.

RO-VM ER I GANG

I formiddag skal lettvektene Arild Baahelm og Lars Bjønnes markere starten på VM i roing for Norges del. De ror forsøk i dag, eventuell semifinale og finale onsdag og lørdag.

På den idylliske Rotsee i Luzerne i Sveits skal mesterskapet vare en uke, og vi stiller en liten, men kvalitetssterk tropp på seks mann. Dobbeltsculleren med Rolf Thorsen og Alf Hansen, vårt flaggskip, skal i aksjon i morgen sammen med toer uten styrmann — Magnus Grepperud og Sverre Løken.

Troppen kommer rett fra høyde-trening i St. Moritz der VM-laget har ligget i tre uker for å forberede mesterskapet. Og det er en dempet optimisme i det norske laget i denne idretten der Norge har tatt medaljer i samtlige VM og OL siden 1970, Moskva-OL unntatt naturligvis. En utrolig prestasjon i en liten, norsk idrett.

Thorsen/Hansen tok bronse i fjor, de har rodd fortore enn noengang så langt i år.

ras

Sovjet tok første stikk

Luzern, 23. august.

I Norges Roforbund trodde man nok sikkert å ha vært ute i meget god tid, da det allerede ifjor høst ble bestilt rom på et sentrumshotell for årets VM. Men selv om bestillingen ble bekreftet, hjalp det lite å være føre var. I forrige uke sendte nemlig organisasjonskomiteen her i byen beskjed om at rommene

dessverre måtte tas fra nordmennene: Sovjetrusserne skulle ha dem.

I stedet fikk den norske troppen plass på et hotell utenfor bykjernen, noe lenger fra rostadion. Arrangøren har stilt bil til gratis disposisjon, og avstandene er så små at nederlaget overfor sovjetrusserne har liten praktisk betydning.

HOTELLET
VÅRT

A group of nine young men standing on a wooden dock by a lake, each holding a long wooden oar. They are dressed in various athletic tracksuits. The background shows a calm lake and a dense line of green trees. The photo is mounted on a blue border.

**I dag begynner alvoret for det norske laget i ro-VM. Dobbeltskulleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen trer inn i be-
givenhetene i Luzern i Sveits, de skal kvalifisere seg til fre-
dagens semifinale.**

Reidar Sollie

Lettvekterne Arild Baaheim og Lars Blønnes ble toer i sitt forsøksheat i går, og må via oppsamling i gårmiddag. Også den vil gå greit etter at de hadde nest beste tid av samtlige i gårdagens forsøk der bare vinneren gikk direkte videre til fredagens semifinaler.

Roningen måtte vi se USA riktig nok lite. Etter heat, det betyr i St. Moritz har ningsleiren i framgang. Vi fikk tår på ettersom var vi litt spent på tidligere, tyngningsopplegg tidligere, forteller Lars Blønnes, den ene halvparten av lettvekternes dobbeltsuller.

Italia er den store favoritten i denne klassen, men de skuffet litt i går tidsmessig. Men det betyr vanligvis lite så tidlig i mesterskapet. Stille, klart og varmt på Sørforholdene, der me-gjør forholdene går hele uka. Røsse i Luzern, der uten sterskapet har vi også ved siden av de to for-annemte batene har vi også med Sverre Grepperud og styrmann, som også ror for Sverre Løken i toer for søk i formiddag. Og dermed er Norges VM-tropp på seks, nemlig en liten, men kvalifisert sterk tropp på flere år. Alle tre batene vil til finale, og minst to av dem vil være VM-medalje i hvert VM eller OL siden 1970. Gjennombruddsåret for norsk ro-sport.

Felles for dobbeltsulleren og toeren i formiddag er tilsynelatende lette forløp. Alf Hansen og Rolf Thorsen møter Belgia og Italia. Spania går videre til tre av batene går videre til semifinaler. Sverre Løken og Magnus Grepperud skal opp mot Jugoslavia og Portugal. Vest-Tyskland og Danmark, også der går tre bäter videre.

Hele troppen har ligget i St. Moritz siden slutten av juli, og den er uhyre godt forberedt. Rikstrener Åke Fiskerstrands opplegg settes lovende ut, det er i hvert fall en lett og optimistisk stemning i dette ro-landslaget som har alvorlige hensikter i Luzern.

Så starter VM-alvoret...

...oppå for "ledelsen".

Fredag begynner alvoret under årets ro-VM her i Luzern. Selv om forsøks- og oppsamlingsheat er alvorlig nok, har det jo gått svært så smertefritt for de norske båtene. Det blir mange hakk verre fredag. Da er det bare én ting som teller: Å bli blant de tre beste i sitt semifinaleheat og dermed kvalifisere seg for finalen.

STEIN ERIK KIRKBØEN

Det blir knallhardt for den styrmannsløse toeren, mens det på papiret ser ut til at dobbeltscullerne har fått en enklere oppgave. Spesielt i tungvektsklassen må det skje mye rart om ikke Alf Hansen og Rolf Thorsen kvalifiserer seg for finalen.

Magnus Grepperud og Sverre Løken har derimot havnet i litt av et røverheat. De tre største favorittene i toer uten styrmann, Norge, Sovjet og Øst-Tyskland, har havnet i samme semifinale.

Ved siden av de tre favorittene stiller Sverige, Italia og Jugoslavia i dette heatet.

Sverige og Jugoslavia vet vi kommer til å gå knallhardt ut, og vi må nok regne med å havne litt på efterskudd i starten. Ved 1000 meter bør forspranget være utlignet. Noen hundre meter senere er det mest av luften gått ut av de to båtene, så da får vi slå til, sier Magnus og Sverre, som rodde semifinalen i et like knallhardt heat i Amsterdam. Da vant de klart, etter å ha rodd på tidenes beste tid i båttypen.

Men da var russeren helt utenfor. De kommer mye sterkere fredag. De har jo også noe å hevne etter flaskoen i forsøksheatet, minner Sverre om.

Det var nettopp sovjetrussernes uhell som gjorde heatet så

hardt. De måtte gå veien om oppsamlingsheat, og ble dermed lavt rangert, og følgelig plassert sammen med to høyt plasserte båter. En formel som skal motvirke at de sterkeste båtene møtes for finalen, har denne gangen virket mot sin hensikt.

Men skal toeren erobre medaljer eller endog gå helt til topps, som mange mener den er god nok til, må alle konkurrentene slåss. I fredagens semifinaler holder det å bli nummer tre.

Dobbeltsculleren i tungvekt, slipper å møte sin hardeste konkurrent, Øst-Tyskland. Hvis alt går som det skal, er det vel egentlig bare disse to det dreier seg om i denne klassen — problemet er bare at det er så mye som kan virke inn. At det norske mannskapet ikke skal bli blant de tre beste i et heat hvor konkurrentene hadde minst tre sekunder svakere tid i forsøket, er likevel nærmest utenkelig. For at så skal skje, må de brette en åre, eller en bolt som Pimenovtvingene gjorde.

Arild Baaheim og Lars Gjønnnes burde heller ikke ha store problemer i sitt heat. De møter igjen amerikanerne som de tapte for i forsøksheatet, men alle de andre båtene er de minst på høyde med.

Som en kuriositet kan det nevnes at Kina har fått med en båt i semifinalen i denne klassen. Det er første gang kineserne, som har vært med internasjonalt siden 1975, har klart det.

Roerne viser frem plakaten for årets VM som de håper de skal sette farve på. Fra venstre og rundt: Arild Baa-

heim, Sverre Løken, Rolf Thorsen, trener Åke Fiskerstrand, Alf Hansen, Magnus Grepperud og Lars Bjønnnes. (Foto: Finn E. Strømberg)

- Vi tar ikke noe for gitt

Luzern, 26. august.

— Det er klart at om en bare ser på oppnådde resultater, så burde vi kunne «bade» oss videre til finalen. Så enkelt er det imidlertid ikke, sier Alf Hansen som frykter fredagens semifinale.

— Semifinalen er det klart verste løpet. Det er egentlig der i større grad enn i finalen at alt kan skje. Det har hendt før at båter har gått langt over evne og på den måten sikret finale-

plass. Når vi også vet hvor lite som skal til før det skjer et uhell som setter oss ut av spill, slik som det skjedde med Pimenovbrødrene i forsøket, er det klart at vi ikke tar noe for gitt.

Alf Hansen har nok hele den norske troppen med seg i dette. Omkvedet er at «vi håper og tror, men tør ikke regne med noe». Det er klart at alle de norske båtene er gode nok for en fi-

naleplass og vel så det. Men det er ikke nok å være god, en må også ha den nødvendige «turen» i det øyeblikket det gjelder. Det er også helt på det rene at forbedrelsene har vært så gode som overhodet mulig. Med unntak for Magnus og Sverre som har vært litt småsyke de siste dagene, Magnus hadde svak feber under forsøksheatet og har noen såre mandler, mens Sverre hoster en del, har alle vært friske

og raske. Fysisk er de i så god form som overhodet mulig.

Redskapen er også tipp topp. Den ble gått nøye over idag, og den minste ujevnheter som kan redusere farten, ble skrubbet og pusset bort.

Det er en på alle måter tent og vel forberedt norsk rogjeng som i løpet av tre dager skal høste fruktene av et års forberedelser.

Regnet plasker ned, men det stopper ikke norske roere. Åke Fiskerstrand, for anledningen med skjegg og paraply, sender Magnus Grepperud (t.h.) og Sverre Løken ut på enda en treningstur.
(Foto: Finn E. Strømberg)

Vil musene brøle også i ro-VM?

STEIN ERIK
KIRKEBØEN

Luzern, 22. august.

Sommerens fotball-VM i Spania vil gå over i historien som det VM hvor «musene brølte». Mininasjoner i fotballsammenheng som Algerie, Kamerun, Honduras og Nord-Irland satte de veitablerte nasjonene på store prøver: De skapte virkelige vanskeligheter for fotballstorhetene. Det er slett ikke utenkelig at vi vil oppleve noe av det samme i ro-VM som begynner i Luzern mandag.

Gigantene i roer verdenen er Sovjet og Øst-Tyskland. Ifjor erobret de to nasjonene seks

av åtte herregull og fem av de seks seirene kvinnene kjempet om. I kvinneklassen vil resultatet bli omtrent det samme i år, men for herrenes vedkommende vil situasjonen kanskje ha endret seg en smule.

Det er ingen tvil om at Sovjet og Øst-Tyskland har den klart største bredden, og at medaljehøsten vil bli rik for begge lands vedkommende. Det er imidlertid slett ikke sikkert antall gullmedaljer vil bli like høyt som vanlig.

En grunn til det er at østtyskerne for tiden er inne i et generasjonsskifte og har vanskeligheter med å få bemannet enkelte av båtene skikkelig.

Det er i det hele tatt ting som taler for at Sovjet for første gang siden 1965, vil vise

seg å være verdens sterkeste ro-nasjon.

Innledningsvis antydte vi at de små nasjonene kanskje vil vise tenner i sterkere grad ved denne anledningen enn de har gjort de siste årene. Om så skjer, er det ikke bare fordi gigantene er svekket, de små er også blitt bedre.

Ved å rasjonere på krefter og ressurser og konsentrere det som er til disposisjon om én eller et par båttyper har flere av «mininasjonene» klart å drive frem båter som kan gi «gigantene», som stiller med sterke mannskap i alle de åtte OL-klassene, hardere kamp enn de nok setter pris på.

Begge de norske tungvektbåtene, dobbeltskuller og toer uten styrmann, stiller i denne kategorien.

Norske forventninger

Luzern, 22. august.

De norske forventningene for an årets ro-VM som begynner her i Luzern imorgen, er store. Årsaken til det er selvfølgelig de norske roernes imponerende prestasjoner i de store regattaene tidligere i sesongen.

Vi bringer her en oversikt over de medaljene som er erobret siden 1970. Som man

vil se, de seks norske roerne som skal delta her i Luzern, har virkelig noe å forsvare.

1970 - VM - Bronse, firer m/styrm.

1971 - EM - Sølv, dobbeltsculler Sølv, firer u/styrm.

1972 - OL - Sølv, dobbeltsculler

1973 - EM - Bronse, firer u/styrm.

1974 - VM - Sølv, dobbeltsculler

1975 - VM - Gull, dobbeltsculler

1976 - OL - Gull, dobbeltsculler Sølv, firer u/styrm.

1978 - VM - Gull, dobbeltsculler

1979 - VM - Gull, dobbeltsculler

1980 - VM - Bronse, dobbeltsculler

Lettvekt:

1976 - VM - Sølv, firer u/styrm.

1978 - VM - Gull, dobbeltsculler

1978 - VM - Gull, dobbeltsculler

"FORVENTNINGSFULLE" ROLEDERE.

Arild Baaheim (t.v.) og Lars Bjønnes sikter seg inn på VM-finale. (Foto: Finn E. Strømberg).

Kokken holder vekten

Selv om kokkelærling Lars Bjønnes lengter seg nærmest syk etter å få anledning til å ta for seg av alle de gastronomiske gledene restaurantene og ikke minst konditoriene her i Luzern frister med, håper han at kollega Arild Baaheim i den norske lettvektsdobbeltsculleren holder ham tilbake helt til lørdag. Da går nemlig a-finalen i lettvektsklassen, og der håper de norske unggutterne å være med. Så lange de henger med, må vekten holdes under kontroll.

Lettvektsroingen har uve-

gerlig fått et b-stempel over seg, siden østeuropeerne ikke deltar. På de kanter finnes det ikke roere som veier under 70 kg. Det spørs hvor lenge b-stemplet vil sitte på. Til tross for at østeuropeerne glimrer ved sitt fravær, er dobbeltsculler for lettvektene den største klassen i dette mesterskapet, 17 båter er påmeldt.

Det at det er så mange båter, gjør at bare vinnerne av de tre forsøksheatene går direkte til fredagens semifinaler. De øvrige båtene må ro oppsamling tirsdag, forteller

Arild Baaheim, som håper å slippe unna oppsamlingsheatene.

Men det blir knallhardt, skyter makker Bjønnes inn. — Vi har den amerikanske båten som ifjor tok sølv i VM i vårt forsøksheat. Hvor gode Fuchs/Belden er i år, vet vi ikke, men vi gjør vel klokest i å regne med knallhard kamp.

I en klasse hvor de italienske verdensmesterne er storfavoritter, har den norske båten medaljehanser, men det betinger full klaff, helst fra første rotak i forsøksheatet.

Rotsee - finest i verden

— Gud må ha tenkt på roing da han skapte Rotsee. Slik forsøkte gen. sekr. i Roforbundet å beskrive hvor fantastisk velegnet sjøen er som roarena. Og uten at vi skal forsøke å legge til en åttende dag på skapelsesberetningen, er det vanskelig å forstå annet enn at det har vært en styrende makt med i bildet.

Sjøen er nøyaktig 2,4 km lang — en robane er 2000 m, i tillegg er det selvfølgelig påkrevet med noe plass foran og bak. På det smaleste er sjøen som ligger mellom to hovedrygger, 136 m, og dermed nesten fullstendig skjermet for vind.

FISA, det internasjonale roforbundet, har visst å benytte seg av den gode banen. Det første offisielle VM ble avviklet her for 20 år siden. I 1974 erobret Alf og Frank Hansen VM-sølv i dobbeltskuller på denne banen, og i år går mesterskapet altså igjen av stabelen her.

Selv om banen er ideell, blir den ikke mye brukt. Med unntak av det sveitsiske mesterskapet og en årlig storinternasjonal regatta, er sjøen stengt for roerne fra 1. april til 1. oktober. I den perioden skal fisk og fugler i og omkring den fredede sjøen få ro. Så sent som i vår ble en regatta avlyst pga. motstand fra miljøvernmyndighetene.

Restriksjonene som er lagt på bruken av sjøen gjør at tribuner og de aller fleste andre installasjoner må settes opp og plukkes ned til hver eneste regatta.

Blant roerne er det bare lovord å høre: — På verdens vakreste idrettsarena blir det aldri noen chanseseilas. Her er forholdene like i alle baner, og den beste båten vinner.

Lars Bjønnes (t.v.) og Arild Baaheim viste overbevisende takter, men må likevel ro oppsamlingsheat for å komme til semifinalen.

Lettvekt- sculleren overbeviste

Luzern, 23. august.

Sett med norske øyne fikk det 10. ro-VM en glimrende åpning. Riktignok klarte ikke lettvektdobbeltsculleren som var den eneste norske båten i ilden første konkurranse-dag, å kvalifisere seg direkte til fredagens semifinaler, men den gjorde likevel en jobb godt i overkant av hva en på forhånd ventet.

Tyngde i lettvekt

Arild Baaheim og Lars Bjønnes hadde ingen problemer med å vinne sitt oppsamlingsheat i lettvekts-klassens dobbeltsculler. Oslo-gutta seilte elegant inn til heatseier, fem sekunder foran Frankrike.

Nå er de på plass i semifinalen. Der skal de inn blant de tre beste for å vise hva de er gode for under lørdagens endelige konkurranse.

STEIN ERIK KIRKEBØEN

Båten fra USA som ifjor erobret VM-sølv, ble som ventet den sterkeste i Norges heat. Nøyaktig en båtlengde, eller 2,3 sekunder foran Bjønnes/Baaheim passerte den mållinjen.

— Vi er meget godt fornøyd. Tiden er bare syv sekunder bak pers'en til tross for at løpet ikke var 100% vellykket. Vi fikk en skjev start, noe som førte til bøyekollisjon, samtidig som vi fikk en «fisk» — et glipptak, forklarer Lars Bjønnes/Arild Baaheim, som legger til at de nok ikke tapte noe særlig tid på uhelene.

Treneren, Aake Fiskerstrand, var også storforneyd med løpet og den norske åpningen. — Dette var helt klart i overkant av hva vi ventet. Samtidig vil lettvekternes sterke innsats virke inspirerende på de to båtene som skal i ilden tirsdag.

Mens nordmennene sto for den største positive overraskelsen, skuffet den norske treneren Thor Nilsens italienske storfavoritter. Det har vært en del bråk omkring båten, det kan være det som slår ut, for selv om en skal være forsiktig med å legge for mye i innsatsen i forsøksheatet, er det et klart svak-

hetstegn at de lenge måtte slåss for å holde det svenske mannskapet bak seg. Italienernes sluttid var omkring et tiendedels sekund bedre enn nordmennenes.

De tre beste båtene, USA, Italia og Norge, var nærmest i en klasse for seg mandag. Bakover til fjerde beste båt, Sveits — som vant første forsøksheat, skilte det mer enn fire sekunder.

- Må unngå annenplassen

Luzern, 23. august.

— Vi får unngå 2.-plassen i heatet, gliste Rolf Thorsen da han fikk høre at de med en slik plassering i tirsdagens forsøksheat vil havne i det hardeste semifinalheatet fredag. Det skulle da heller ikke være noen grunn til at nordmennene skal la seg slå i sitt forsøksheat. Båten som av den velrenomerte sportsavisen Sport Zürich blir ranket som den nest beste dobbeltskulleren i VM, etter østtyskerne, møter bare middelmådigheter i sitt forsøksheat.

Heller ikke toer uten styrmann burde ha store problemer

med å avansere direkte til semifinalen, tre av de fem-seks båtene i hvert forsøksheat gjør det.

— Foreløbig har jeg ikke merket de helt store resultatene av høydeoppholdet i St. Moritz, men ifølge ekspertene er det først etter noen dager det slår ut med full tyngde. Det samme var tilfellet i München ifjor, da åpnet vi svakt for så å ro bedre og bedre for hvert løp. Vi stiller sterkere i år enn vi gjorde ifjor på denne tiden, så hvis vi får samme utvikling denne gangen, skulle det se lyst ut.

Roveteranen på excellense,

Alf Hansen, er brukbart fornøyd dagen før han og kollega Rolf Thorsen skal ta de første rofakene i årets VM. Rolf Thorsen, som går rundt med et stort skjerf i varmen her i Luzern, er den eneste av de norske roerne som ikke innrømmer at det blir godt å komme i gang. «Det blir slitsomt», frykter han.

Forøvrig er forkjølelsen han forsøker å pleie, ikke så alvorlig at det gjør noe. Som alle de andre nordmennene er han frisk og rask og i bedre fysisk form enn noensinne. Det hevder i hvert fall trener Aake Fiskerstrand, og han vet hva han snakker om.

Heller ikke Magnus Greppe-
rud/Sverre Løken i den styrmannsløse toeren, har ennå merket de helt store resultatene av høydetreningen. «Så har vi da heller ikke tatt skikkelig i ennå», forklarer Sverre Løken. Selv om guttene har mer å gå på, har de allerede rukket å imponere flere av forståegpærne her nede. Det er virkelig fin flyt i båten.

Imorgen går den ut med samme taktikk som den Alf Hansen formulerte for dobbeltskulleren: — Det er ikke noe å nøle etter, vi får gå for fullt.

Norske roere uten problemer

STEIN ERIK
KIRKEBØEN

Luzern, 24. august.

Det ser ut til at arrangøren av årets ro-VM har mistet sin good-will hos vær-gudene. Den andre konkurransedagen gikk i jevnt grått vær, og med en rekke kraftige regnskurer. Men det triste været la ingen demper på stemningen i den norske troppen. De tre båtene kvalifiserte seg alle for fredagens semifinaler uten problemer av noe slag.

Mest overlegen var dobbeltskulleren i lettvekt. Den måtte som kjent gå veien om oppsamlingsheat, men der var det til gjengjeld ingen tvil. 4,5 sekunder var Lars Bjønnes/Arild Båheim foran nærmeste konkurrent. Det til tross for at de ikke overanstrengte seg på de siste fem hundre meterne.

Det gjorde heller ikke det sikreste norske kortet, dobbeltskulleren med Alf Hansen/Rolf Thorsen. Selv om de tok det veldig rolig mot slutten, hadde de dagens beste tid i sin klasse. Nest best var østtyskerne Dreifke/Kroepplien. Alt tyder på at det er mellom disse to båtene kampen om gullmedaljene kommer til å stå i denne klassen,

Vår toer uten styrmann, Sverre Løken (t.v.) og Magnus Grepperud, smiler fornøyd etter målpassering. De vant

sitt forsøksheat overlegent på dagens nest beste tid.

(Foto: Finn E. Strømberg)

hvor forøvrig de finske Karppinen-brødrene skuffet kapittalt. En skal være forsiktig med å legge for mye i et forsøksheat, der er det ofte mye taktikk og «luring» ute og går, men er det hva den finske sølvbåten fra VM-81 driver med, er mannskapet dyktige skuespillere. Uten på noen måte å overbevise rodderne inn til tredje plass i sitt

heat, ni sekunder bak Canada.

Mens det i dobbeltskuller og en del andre klasser har begynt å utkrystallisere seg klare favoritter, er alt fullstendig åpent i toer uten styrmann. Norge, Øst-Tyskland og Tsjekkoslovakia vant sine heat, og er klare for semifinalene. De øvrige, inkludert de uheldige sovjetrussiske verdensmesterne Pimenov/Pi-

menov, må gjennom oppsamlingsheat.

— Jeg tror Magnus og Sverre klarer å hale i land seieren i denne klassen, sa Anders Larsen som sitter i den svenske toeren. Han var mer imponert av de norske ungguttene enn av de regjerende sovjetrussiske verdensmesterne han rodde i heat med.

Vi får håpe han får rett, men det vil bli knallhardt. Bare 0,34 sekunder skilte mellom dagens tre vinnerbåter.

I øyeblikket ser kampen om medaljene ut til å stå mellom disse tre og den sovjetrussiske båten som sikkert kommer grusomt tilbake etter dagens uhell. Her blir det spenning til siste meter.

VM-KAMPEN NORGE—DDR

ALF HANSEN (nærmest) og ROLF THORSEN hadde ingen problemer med å vinne i gårsdagens VM-heat og blir DDRs hardeste utfordrer i dagene framover.

Av ROLF ARNE ODIIN

Foto: ROLF ARNE ODIIN

To båter har pekt seg ut til å kjempe om VM-tittelen i dobbelt-sculler, fire danner tet-sjiktet i styrmannsløs toer. Norges to deltagerbåter er i hver sin gruppe. Både Alf Hansen/Rolf Thorsen og Sverre Løken/Magnus Grepperud imponerte da de vant sine forsøksheat i går.

Vi har langt fra vunnet noe gull i dette mesterskapet ennå. Men gutta har fortalt at formen er minst like god som under forsøngens internasjonale stevner. Norge kommer til å sette farge på tetopp-gjørene i de to båtclassene.

Kontroll

— Vi trodde for fullt halve distansen, forteller Alf Hansen. — Da 1000 meter var unnagjort, hadde vi kontroll

over feltet og kunne sikre seieren inn mot mål. Men så er jo heller ikke Spania og Belgia på plassene bak oss noen målestokk.

DDR og Canada vant de to øvrige heatene. Allerede nå synes det klart at den STORE kampen kommer til å stå mellom Dreifke/Kroeppelin — som har både OL og VM-tittel på samvittigheten — og våre gutter.

Sliter

Finland, som tok fjorårets VM-sølv ved sine Karppinen-brødre, sliter med samme problemer som gjennom hele sommeren, får ikke båten til å gli. I går ble de slått med ni sekunder av Canada og havnet på tredjeplass.

Mageproblemer

— Tittelforsvarerne er Norges eneste og sterkeste motstander i denne klassen, mener gen. sek. Kjell Emblem i Roforbundet. — Hvis det ikke skjer noe helt spesielt med Alf og Rolf, vil de sette farge på søndagens finalekamp. Mest gledelig i går var at de fulgte østtyskernes åpningsfart. Den har de alltid hatt problemer

med tidligere, men har trent spesielt på starten den siste tiden.

Magnus Grepperud stilte usikker til gårsdagens start. Under trening på morgenkysten måtte han nemlig på land for å tre av på naturens vegne. Mageproblemerne så ikke ut til å plage ham nevneverdig under racet.

Norge tok ledelsen da Jugoslavia hadde rast fra seg på de første 500 metrene, og bare økte inn mot mål. Heatet ble vunnet med over seks sekunders margin — tre båtlengder.

DDR, Tsjekkoslovakia og Sovjetunionen pekte seg ut som øvrige tet-kandidater. Russerne brukte riktignok over ti minutter på oppgaven. Pimenov-brødrene som er tittelforsvarere, fikk ødelagt riggerne underveis og kommer solid tilbake under dagens oppsamling.

Hvile

— Jeg kjente lite til mageproblemerne, men det bunner vel i at vi bare gikk for å vinne — ikke trengte å ta ut alle krefter, mener Grepperud. — Nå har jeg heldigvis tre dagers hvile til semifinalen. Da skal kroppen være i orden igjen.

Liten tue...

Luzern, 24. august.

Tilskuerne på Rotsee rostadion her i Luzern fikk tirsdag en påminnelse om hvor lite som skiller suksess og fiasko i roing. Idet mannskapet ombord i den sovjetiske toer uten styrmann, Pimenov-brødrene, skulle trå til 400-500 meter fra mål, skjedde det: en bolt som holder riggen på båtens høyre side på plass røk, og det som lå an til å bli en parademarsj inn til heat-seier, ble forvandlet til en forsmadelig «padletur» inn til en klar siste-plass.

— Dette var ergelig, sa de sovjetiske lederne, som innrømmet at de ikke hadde trodd det skulle bli nødvendig med oppsamlings-heat for de regjerende v-mestrene.

Uhellet betyr at ingen riktig vet hvor gode sovjetrusserne er. Under regattaene i Amsterdam var de fullstendig utenfor. Etter at de ikke klarte å kvalifisere seg for finalen første dag, stilte de ikke opp på regattaens annen dag.

Russerne signaliserer at de ingenting skjønner.

(Foto: Finn E. Strømberg)

Østtyskerne frykter Alf og Rolf

Luzern, 24. august.

— Jeg tror finalen i dobbeltsculer kommer til å bli et oppgjør mellom Øst-Tyskland og Norge. Hvem av oss som vil trekke det lengste strået, er umulig å si, det ser i øyeblikket ut til at vi er helt jevn gode. Slik vurderte Joachim Dreifke som sitter sammen med Klaus Kroepfelen i det som de siste årene har vært verdens beste dobbeltsculer, situasjonen etter tirsdagens forsøksheat.

Østtyskerne ble verdensmestere med klar margin ifjor, og året før hadde de i Hansen-brødrenes fravær ingen problemer med å sikre OL-gull.

— Det blir nok hardere i år, frykter Dreifke, som led et forsmadelig nederlag for Hansen/Thorsen på hjemmebane i Øst-Berlin tidligere i sesongen. En stund var DDT faktisk, tvi om v-mestrene ville bli østtyskernes representanter i klassen. Først under det østtyske mesterskapet for noen uker siden, feiet de tvilen til side.

PEP-TALK

SUPERMAKT-SKIFTE I ROSPORTEN

Norge verdens 4. beste nasjon har to medaljehåp

Av ALLAN AABECH

Siden gjennombruddet i 1970 har norsk ro-sport inntatt en urokkelig plassering som verdens 4. beste nasjon. Gullalderen er ennå ikke slutt. I det pågående VM (semifinaler i morgen) i sveitsiske Luzern har Norge to medaljekandidater blant de tradisjonelle tungvektene, dobbeltsculer og toer uten styrmann.

Ro-VM er ikke lenger en DDR-festival. I løpet av 70-åras internasjonale mesterskap vant gigantnasjonen 45 av 76 mulige gullmedaljer. 80-åra ble innledet i Moskva-OL med lilleslem, sju av åtte gull.

I fjor ble DDR vippet av tronen. Sovjet vant like mange gullmedaljer (tre), men seks sølv mot DDR's ingen. Nasjonene fikk i likhet med Norge en bronse hver i Munchen da.

I Luzern stiller Norge for første gang siden OL 1976 med to medaljekandidater. Dobbelsculeren med Alf Hansen/Rolf Thorsen har fått selskap av toeren Sverre Løken/Magnus Grep-perud. Uansett utfall i søndagens finaler kan ingen vippe Norge vekk fra fjerdeplassen på ranglisten.

DDR har de siste 12 år tatt en tredjedel av samtlige medaljer (55 gull, 18 sølv og 12 bronse). Sovjet har denne medaljehøsten: 12-26-13. Vest-Tyskland er foreløpig trygt forankret på 3. plass med fordelingen 7-7-15. Norge følger med fire gull, fem sølv og tre bronse. Alle gullmedaljene signert Frank og Alf Hansen (75,76,78,79). Vest-Tyskland kan gjennom de seinere år takke singlesculer-roeren Peter Michael Kolbe for at det fortsatt er med i bildet. Finland, som i 12-årsperioden har høstet tre gull og en bronse, er kommet på kartet takket være Pertti Karppinen og seinere hans bror.

Morgenstund
er full igjenn?

— Innledningen har vært bedre enn vi hadde lov til å håpe. Det er lenge siden vi har hatt så lett vei fram til semifinalene, sier ro-forbundets Kjell Emblem til Arbeiderbladet.

Første mannskap på vannet var lettvektene Arild Baaheim og Lars Bjønnes. De vant sitt oppsamlingsheat i nesten vel suveren stil, tida 6.45.53 var snau fem sekunder bedre enn nærmeste båt, Frankrike. Gjennomføringen av de 2000 metrene var ytterligere framgang for denne duoen, som kan komme med en overraskelse i dette mesterskapet.

Deretter fulgte dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, som vant sitt forsøksheat som de ville. Og duoen valgte bare å fortsette å ro etter mål-passering, det var med andre ord krefter igjen i fleng. Tida 6.32.00 var bra ettersom de overhode ikke presset seg underveis, Spania kom nærmest med 6.34.46. Umiddelbart før start var det nærmest skybrudd over Rotsee, kombinert med tordenvær. Men det skapte ikke ulike forhold.

Interessant for dobbeltsculleren at fjorårets sølvvinnere, Karppinen-brødrene fra Finland, bare ble nummer tre i sitt heat. Og det var ikke taktiske årsaker som lå bak den plasseringen. Båten fungerer ikke slik den skal — ennå.

— Gledelig for oss var at vi rodde de første 500 metrene raskere enn østtyskerne i et annet heat. Det er alltid i starten vi har blitt hengende etter, nå fikk vi til åpningsfasen og kunne kontrollere inn, forteller Rolf Thorsen.

Dobbeltsculleren har dermed fått sine første inntrykk av hvordan favoritt-bilde vil se ut. Bortsett fra Canada har nordmennene møtt samtlige før i år, og canadierne imponerte i sitt heat, som de vant på 6.33.28. Men de var mer presset enn nordmennene, og måtte slåss for seieren.

Og endelig toeren uten styrmann, siste norske båt i aksjon, men med den klareste seieren av samtlige. Magnus Grepperud og Sverre Løken var nesten

seks sekunder foran Jugoslavia, utklassing med andre ord. Dette til tross for at Grepperud ikke følte seg særlig pigg før start.

Det fåtallige, norske laget er altså alle sammen gjennom inn-

ledningen, og humøret i tropen er på høyt nivå ettersom alle ror bra. Nå blir det to dagers lett trening fram til semifinalene, mens de øvrige slåss om de gjenstående plassene. — Laget

føler seg på offensiven nå. Den ene båten inspirerer den andre, akkurat slik vi vil ha det, sier Kjell Emblem.

Veien til semifinaler aldri vært lettere

ALLE BÅTENE VANT!

Overbevisende og opp-
løftende dag for den
norske troppen i ro-VM i
Luzern i går. Alle våre tre
båter vant hvert snft heat
og gikk direkte videre til
semifinalene fredag!

Rolf Thorsen og Alf Hansen på vei inn til lett seier i forsøksheatet i ro-VM i Luzern i går. Dermed gikk de rett til semifinale med spanjoler og belgier nærmest.

Norsk varsku

Norge skremte VM-favorittene, men må via oppsamling for å komme til semifinalen. En rivende kamp mot USA i lettvektsklassens dobbeltsculler, endte med knapt nederlag for de første ro-gutta i aksjon, Arild Baaheim og Lars Bjønness.

Tre båter skilte seg klart ut. USA var best av alle, 2,3 sekunder foran Norge i samme race. Storfavorittene fra Italia gled inn et ti-del raskere enn våre gutter uten å måtte anstrenge seg for seieren i sitt heat.

Bare vinnerbåten gikk direkte videre. Nå må Baaheim/Bjønness gjennom morgendagens oppsamling, som blir en formalitet.

Våre øvrige båter har fått relativt lette oppgaver i dag, ikke minst fordi de tre beste går direkte til semifinale både i dobbeltsculler og toer uten.

RAO

— Bedre enn Alf og meg

LUZERN (VG) — Dobbeltskulleren er blitt tre til fire sekunder bedre enn i fjor. Øst-tyskere og finner sliter med problemer. Det er ingen tvil om hvem som vinner. Det må bli Norge, mener Frank Hansen.

— Broder Alf og Rolf Thorsen er i dag bedre enn hva vi var foran OL i Moskva fastslår han, og da var vi gode. Enda bedre enn da vi tok VM-gull året før. Sant nok har utviklingen gått sin gang, men jeg er ikke sikker på at DDR-duoen Dreiske/Kroeppelin har utviklet seg vesentlig, og de har tross alt vunnet de to siste internasjonale mesterskapene.

— Tendensen med bytting av mannskaper og indre uro i den østtyske leiren bekrefter mine antagelser. Nå har attpåtil Alf og Rolf fått opp starttempoet og har ikke blitt svakere i sin tradisjonelt sterke avslutning.

Betyr mye

— Vil en triumf også bety noe for deg?

— En hel masse. Greit nok at jeg unner gutta en eventuell suksess, men det vil samtidig vise hvem som egentlig skulle ha vunnet gullet under OL i Moskva som Norge boikottet. For min del blir det i tilfelle en personlig triumf. I enda større grad blir det Alfs.

— Hva skyldes egentlig guttas fremgang?

— Først og fremst er Rolf Thorsen blitt vesentlig bedre, ung som han er. Derimot fungerer samarbeidet langt mer effektivt. Alf har blitt 34 år gammel og vi kan ikke vente at han forbedrer seg. Oppgaven er å holde stillen og det har han klart.

For lett

●● LUZERN (VG) — Mens de fleste lettvektsroere sliter med å holde seg under 70 kilo, har Arild Aaheim motsatt problem: Han er for lett.

●● — Etter treningsoppholdet i St. Moritz har jeg tatt av flere kilo. Veier ikke mer enn 65, ler han. I øyeblikket spiser jeg alt jeg kan komme over. Man bør jo benytte seg av den tyngden som er tillatt.

●● Ganske unikt når man vet at karren er 187 cm lang

«Finale»

●● LUZERN (VG) — Dagens semifinale i styrmannsløp har fått en noe skjev fordeling. Sverre Løken og Magnus Grepnerud har havnet i det reneste finaleheatet.

●● Fjorårvinnerne Sovjetunionen, favorittene fra DDR pluss bronsegutta fra forrige VM — Italia — har havnet i samme felt.

●● — Vi får bruke «Amsterdam-metoden», sier Grepnerud, og sikter til regattaen tidligere i sommer, der vi slo ut russerne i forsøksheatet.

Norge var ikke påmeldt til VM

FRANK HANSEN (bak) mener dobbeltsculleren med broren Alf (t.v.) og Rolf Thorsen vinner VM, og tror også årets utgave er sterkere enn noen båt han har sittet i selv...

LUZERN (VG) — Når tre norske båter i dag kjemper i semifinalen for å avansere til VM-finalene er det takket være en våken sveitsisk funksjonær. Da påmeldingsfristen gikk ut i begynnelsen av august, hadde arrangørene ikke hørt et ord fra Norges Roforbund.

I siste øyeblikk fikk arrangørene påført navnene på tre mannskapet som de hadde hørt lå i treningsleir i St. Moritz. Dagen etter kontaktet de det norske roforbundet for å få bekreftet at de hadde handlet riktig.

Saken ble selvfølgelig bekreftet. Funksjonærens årvåkenhet ble lovprist i hjemlig hold.

I St. Moritz gikk våre medaljehåp lykkelig uvitende om den fadesen som nær hadde oppstått. Først dagen etter påmeldingsfristen kom en sveitsisk leder bort og snakket med gutta:

Forstod ikke

— Hvorfor er dere egentlig her når dere ikke skal være med i Verdensmesterskapet, spurte han.

Våre aktive forstod selvsagt ingenting inntil de fikk forklaringen. Da var veien rask til nærmeste telefon. I Oslo fikk de beskjed om at treningen kunne fortsette. At deres navn alt stod i VM-arrangørenes protokoller.

Rolf Arne Odiin

i SVEITS

Forklaringen på flausen skyldes rett og slett at generalsekretær Kjell Emblem var på ferie da fristen utløp, og den øvrige del av administrasjonen og forbundsledelsen ikke hadde ofret påmeldingen en tanke.

— Jeg tør knapt tenke på hva som hadde skjedd hvis vi ikke hadde fått stille opp i VM, sier Alf Hansen. Enkelte personer skulle fått store vanskeligheter med å forklare seg.

— Årsaken til at dette til syvende og sist gikk bra skyldes de resultater vi har oppnådd tidligere i sesongen. Ro-interesserte viste at det fantes norske favoritter i bildet og at vi skulle være med.

Norge bak «ro-opprør»

RIKSTRENER Åke Fiskerstrand mistet både hår, bart og skjegg under seirsfesten. En newzealandsk saueklipper hjalp til med grovarbeidet, her legger roerne siste finpuss på «svenneprøven». Fra v. Magnus Grepperud, Rolf Thorsen, Arild Baahheim, Alf Hansen, Sverre Løken og Lars Bjønnes.

LUZERN (VG) — Den internasjonale ro-ledelsen fikk lørdag en alvorlig porsjon kjeft på norsk initiativ. Med underskrifter fra Alf Hansen og Rolf Thorsen hadde Norge innkalt verdenseliten til møte med president Thomas Keller og hele hans kollegium.

Saken gikk på utstyrsstriden innen roing — først og fremst de «rulle-riggede» singlescullerne som gir store handicap for roere uten slikt utstyr.

Forbudt

Norge bad om at båttypen skulle bli forbudt i internasjonale konkurranser — ikke minst fordi den er det i alle andre klasser. Vi hadde håpet på stor tilslutning. Men ingen hadde drømt om at samtlige verdensstopper, unntatt vestyskeren Peter Kolbe, som tok fjorårets VM-tittel i slik båt, skulle gi vårt forslag uforbeholden tilslutning.

Med DDR og alle de øvrige øststatene på plass, ble det klart sagt fra at denne utstyrskrigen er en uting som man må bort fra.

Ingen regler

Det internasjonale roforbundet har ingen utstyrsregler å holde seg til. Alt er egentlig tillatt. President Thomas Keller «rodde» etter beste evne, fikk sine kolleger i styret med på at saken blir utsatt enda et år, slik at man får full oversikt over problemet. Da kan det være for sent, ettersom man sjelden gjør store forandringer sesongen før olympiske

— Heldigvis er vi forskånt for problemet i dobbeltsculler, sier Alf Hansen. — Men jeg synes synd på de gutta som stiller i single og ikke har slik båt. De er sjanseløse. Alle finalistene her i Luzern hadde slikt utstyr.

— Og hvem vet — kanskje finner man opp nytt utstyr som revolusjonerer andre klasser. Det kan skje at Norge ikke har råd til å følge utviklingen i dobbeltsculler hvis eksepsjonelle ideer får gjennomslag foran OL.

Galskapen

Norge har i alle fall gjort sitt for å stoppe galskapen. Den internasjonale ro-ledelsen har fått en hard opposisjon å strides med. En samlet internasjonale elite er intet svakt forum. Mesterskapets favoritter sier klart fra at de stiller opp med utstyr de egentlig er 100 prosent imot. De må bare gjøre det fordi alle konkurrenter har samme type båt.

Ny vri

Norske roere har markert seg også andre steder enn på vannet. Muligens kommer det ekstra mye ut av initiativet, fordi vi ikke stiller VM-deltager i den aktuelle klassen. En ny vri i rosportens gammelmodige regelverk kan bli resultatet av norsk initiativ. Det må vente på tide.

Herbei
 hotelet.

Finale for lettvekterne?

Luzern: «Stokken» og kokken — mannskapet i vår lettvekt-dobbelts-culler — akter i sitt første år i samme båt å nå finalen i ro-VM. Det gjør de ved å bli blant de tre beste i sin semifinalen i dag, der de møter Kina, USA, Nederland, Østerrike og Vest-Tyskland.

Eldstemann Arild Baaheim (24), bare «stokken» i ro-kretser, har fått med seg klubbkameraten fra Ormsund, og første-års se-

Eldstemann Arild Baaheim (24), bare «stokken» i ro-kretser, har fått med seg klubbkameraten fra Ormsund, og første-års se-

nior Lars Bjønnes. Bjønnes, som er kokk av yrke, og som har størst problemer av de to med å holde matchvekta under de tillatte 72,5 kilo.

— Det var verre tidligere i år. Men ettersom båten bare har gått bedre og bedre i år, har det vært lett å motivere seg for å holde vekta nede, sier 19-åringen, som daglig har sitt virke på KNA-hotellet i Oslo. Båheim jobber på tobakksska-

brikk, altså ingen utpregede sportslige jobber på noen av dem.

Lettvektklassen er forholdsvis ny i ro-sammenheng, og ettersom det utelukkes i OL er det ingen øst-europeiske nasj. nær som satser på den. Norge har VM-gull fra før i dobbeltsuller, duoen Børnik for i dobbeltsuller. Duoen Børnik/Gilje sørget for norsk suksess for tre år siden. VM-finale er målsettingen for Ormsund-duoen, og den kan bli innfridd i denne klassen hvor USA og Italia er favoritter.

Kolbe tenker på come-back

Luzern: Norsk-bø-ende verdensmester, frilance-journalist for Bild Zeitung, og med løse tanker om kanskje et comeback for Vest-Tyskland. Peter Michael Kolbe er regjerende verdensmester i singelsculler, men etter at han giftet seg med en tidligere journalist i Arbeiderbladet og flyttet til Norge

har han inntil videre
gitt seg.

Men han er på plass i Luzern, trener mellom konkurransene og utelukker ikke at han vil ro for Vest-Tyskland igjen.

Singelsculler er alltid interessant i VM, men etter at Kolbe ga seg, og OL-vinner Karppinen

fra Finland satset på dobbeltsculler er ikke klassen så sterke lenger. Rudiger Reiche fra DDR kan kanskje endelig nå sitt mål etter en rekke medaljer av sølv og bronse. DDR er forøvrig ro-sportens stormakt, siden 1970 har de tilsammen erobret 55 gull, 20 sølv og 12 bronse EM-VM og OL.

LILLEBROR VINNER GULL

— De vinner VM. — Vi er ikke noe d
Hansen (35) er ikke i enn da vi vant bronse
gjelder dobbeltsul- Alf Hansen. Han o
i VM. I rollen sine spådommer
er han tilbake var ute etter VM
for 8 år si- søndag, ville
a gullme- vært her.
rør Alf
inter-
makker.

Frank Hansen har avmon-
siret. Det skjedde i skuffelse ov-
er den norske OL-boikotten for
to år siden. Gullmedaljen var
reservert dem i Moskva.
Norsk rospors flaggskip som
Frank Hansen introduserte sam-
men med Svein Thøgersen med
EM- og OL-sølv og videreførte
til gullalderen med Alf, er fort-
satt spedyktig. Alf Hansen fører
tradisjonen videre. Fra i fjor
med Rolf Thorsen (19) som

LUZERN — De vinner VM-gull.

Frank Hansen (35) er ikke i tvil når det gælder dobbeltskud som TV-reporter er han til på arenaen der han for 8 dage sammen med VM. Det var i den nationale mesterskab vant de tre VM samme båt.

Frank Hansen har avmon-
stret. Det skjedde i skuffelse ov-
er den norske OL-boikotten for
to år siden. Gullmedaljen var
reservert dem i Moskva.
Norsk sports flaggskip
Frank Hansen introduserte
men med Svein Thøgersen
EM- og OL-sølv og
til gullalderen med
satt spedyktig-
tradisjonen
med Rolf
makker.

— Vi er ikke noe dårligere enn da vi vant bronse i fjor, sier Alf Hansen. Han er forsiktig i sine spådommer. Om han ikke var ute etter VM-gull på Rotsee søndag, ville han heller ikke vært her.

Dobbeltsculleren imponerte under forsøkssheatet tirsdag da den direkte kvalifiserte seg til dagens semifinale. Den minnet alle om den gangen brodrene rodde som verst og best.

«Ro, ro til Fiskeskjær»

Rikstrener Åke Fiskestrand overtok årene på gårldagens sightseeing med gullhåpene Rolf Thorsen (t.v.) og Alf Hansen. Under til venstre følger flere finalebåter i kjølvannet til Fiskestrand. Toer u/ styrmann (t.h.) og lettvekterne.

LUZERN — Alf Hansen (33) og Rolf Thorsen (19) kunne ta seg en velfortjent hvil i «baksetet» på rikstrener Åke Fiskestrand's båt på Vierwaldstattersjøen i Luzern i går.

Rikstreneren inviterte de norske gullfavorittene på sightseeing etter at han tidligere på dagen hadde konstatert at dagens semifinalister ikke viste svakhetstegn i løpet av tolv treningskilometer fram og tilbake på Rotsees VM-arena.

At Fiskestrand ikke hadde glemt gamle kunster (OL-deltaker i 1972) beviste han til fulle - ballasten i form av to mysende og smilende gullhåp til tross. Vi akkompagnerte ham til strofene av «Ro, ro til fiskeskjær» og «Ro, ro, ro din båt» og glemt en stund alvorret som ligger foran.

Toerens ilddåp

I kjølvannet på disse fulgte to andre norske finalehåp, nå i sykkelbåter med beina som drivkraft. Ombord i den ene, mannskapet fra den styrmannsløse toeren. Sverre Løken og Magnus Grepperud møter i dagens semifinalheat de russiske verdensmestrene, tvillingene Piemenov samt Pimenov samt fjorårets treer, firer og femmer, Italia, DDR og Jugoslavia. De tre beste går videre. Dette er båtens virkelige ilddåp.

Om bord i den andre, lettvekterne Arild Bjaheim og Lars Bjonnes. Også de semi-

 Allan Aabech

 Foto: Odd Wentzel

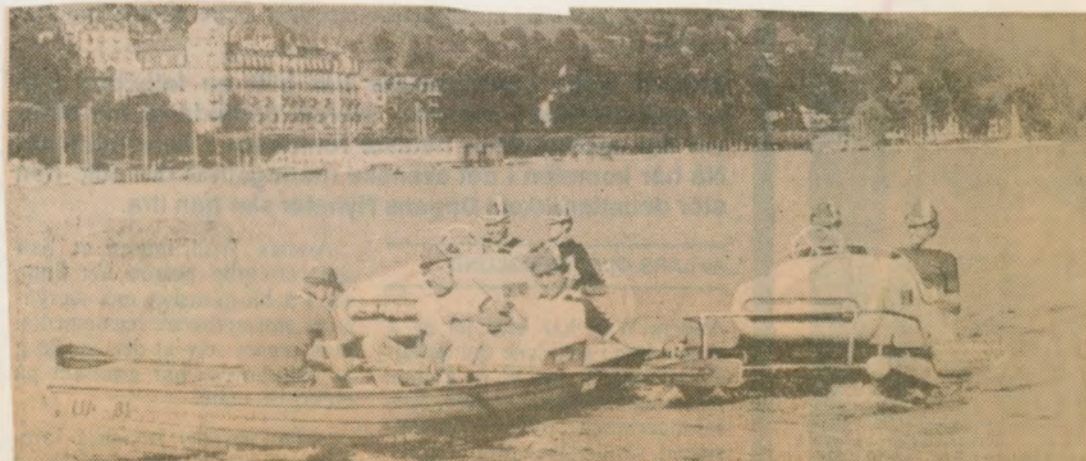
I SVEITS

finalister i dobbeltsculler og finaleaktuelle.

Sverre Løken har bronkittsymptomer, men så sant han ikke får hostekuler underveis i dag tror Fiskestrand en finaleplass er innen rekkevidde.

— Vi har hatt stigning i hele år. Det er rart om det brått skulle kulminere, mener Magnus Grepperud.

Skal vi dermed si at norsk rosport søndag har tre finalebåter? Ja,!

- Starten viktigere enn noen gang

Luzern: — Starten blir viktigere enn noen gang. Utgangshastigheten vil bli kolossal, det må vi innstille oss på.

Sverre Løken er spent foran dagens semifinale i toer uten styrmann i ro-VM her i Sveits, der han sammen med Magnus Grepperud har havnet i den vanskeligste puljen med Jugoslavia, Italia, DDR, Sverige og Sovjet. Etter alt å dømme finner man søndagens verdensmestere i denne puljen. I en båttype hvor Norge aldri har tatt medaljer. Og der det blir et reelt bikkjeslagsmål om finaleplassen.

— DDR, Sovjet og Jugoslavia er knallharde, og svenskene har overrasket her nede. De ledet lenge på russerne i forsøket etter en voldsom start. Men de har en tendens til å sprekke mot slutten, der vi har vår styrke, forteller Sverre Løken. Både han og Grepperud har vært

plaget av forkjølelse, men de håper at det ikke hemmer dem i dag.

I går var det hviledag i Luzern, men alle de tre norske båtene tok en økt hver på VM-arenaen på Rotsee, den fredede innsjøen som utvilsomt er verdens best egnede ro-

arena. Alf Hansen og Rolf Thorsen hadde litt problemer med styringen, og måtte til med hammer og skrutrekker for å få justert farkosten. De har havnet i semifinale med Sovjet, Jugoslavia, Polen, Belgia og Tsjekkoslovakia, en trekning de er fornøyd med.

— Starten blir viktigere enn noen gang, sier Sverre Løken (t.v.) som i dag skal i aksjon sammen med Magnus Grepperud.

Disse kan hindre gull

LUZERN — Dobbeltskullerens finalemotstandere: DDR, Finland, Canada, Polen og Tsjekkoslovakia.

DDR er tittelforsvarer. Stroke Dreifke står aldri distansen. Karpinen-brødrene fra Finland er i framgang og henviste våre til sølv i fjor. Polen har fått ny kaptein og gjør båten bedre. Canada avslutter like godt våre. Norge slo både Polen og Tsjekkoslovakia i går.

Dette er toerens finalemotstandere: DDR, Sovjet, Nederland, Vest-Tyskland, Spania.

Sovjet-tvillingene er tittelforsvarere, Norge slo samtlige i går. Nederland tok sølv i fjor og vant gårsdagens andre semifinaleheat. Klassen var tidligere paradegren for DDR-tvillingene Landvoigt. Norge ble tidsmessig bare slått av DDR i går, og underskrev banerekorden. Heat to hadde to sekunder dårligere tid.

Lettvektdobbeltskuller: Norge i finalen med Arild Baaheim og Lars Bjønnes kan i heldige øyeblikk ta medalje. USA er klar favoritt.

RO, RO TIL VM-GULL

— Det blir gull i morgen! Frank Hansen (i midten) er ikke i tvil. Til venstre Rolf Thorsen, til høyre Alf Hansen.

LUZERN — I morgendagens TV-overførte finale fra ro-VM på idylliske Rotsee utenfor Luzern: To norske båter som begge ror for gull.

Overbevisende og imponerende passerte både dobbeltsculler og styrmannsløs toer nåløyet som gårdagens semifinale innebar. Alf Hansen/Rolf Thorsen arbeidet seg jevnt og sikkert fram til seier. Det samme kjennetegner mannskapet som i løpet av sin første sesong har rodd seg inn i verdenseliten, Magnus Grepperud og Sverre Løken har stukket ut en stø og sikker kurs og besto ildprøven med glans.

Begge båter innlemmes i favorittsjiktet av alle eksperter her. Ro-verden løfter igjen sine forbløffende øyelokk når det gjelder norske rosport. Ingen tør si det, men to VM-gull er mulig i morgen. Og det skjer i et VM der gigantene DDR og Sovjet er heldige om de i det hele tatt vinner gull i de åtte tradisjonelle tungvektsklassene.

HANSEN SKREMT

— Det eneste som skremmer oss er at det er fryktelig jevnt, i alle fall om vi skal dømme etter tidene i semifinalen, sier Alf Hansen. Den femte gullmedaljen som dobbeltsculler-roer spøker i bakhodet hans.

HAR SLÅTT ALLE.

— Vi er kvitt presset. Plaseringen kan ikke bli dårligere enn nummer seks. Enda en gang slo vi de regjerende verdensmesterne fra Sovjet (de 24 år gam-

le tvillingene Pimenov). Kort sagt: Vi har beseiret alle fem finalister tidligere i år, slår Magnus Grepperud fast.

BOLTRER SEG I V-ELITEN.

Det minner om Montreal-OL i 1976. Da vant Norge både gull (dobbeltsculler) og sølv (firer uten). Det er da man egentlig burde holde hodet under en kald spring og holde kjeft til finalen var unnagjort i morgen ettermiddag. Med hvem klarer det når en mininasjon som Norge holder seg blant de store.

— Dersom øst-tyskerne har en ledelse på ikke mer enn to, tre sekunder ved passering 1500 m., vet vi at vi kan slå dem. Det har vi gjort to ganger i år på deres egen hjemmebane. Kapteinen ombord skjønner ikke at han må disponere annerledes, forteller Alf Hansen.

GLAD DET ER NERVEPIRRENDE.

Hans makker Rolf Thorsen, 14 år yngre Horten-gutt som har overtatt Hansen-brødrenes fødehem i Borggata i Oslo for å ofre seg for samarbeidet, legger til:

— Jeg er glad vi aldri tar ledelsen. Da ville vi ha sprukket før vi kom i mål. Selv om det å ligge bak og stadig avansere kan være nervepirrende, foretrekker jeg det.

KVITT STRESSET

Da Hansen-brødrene var på sitt beste, ledet de fra start til mål i samtlige løp. I går kunne det nær hendt galt. Hansen/Thorsen var i starten oppe i en fart på 46 åretak i minuttet, uten at båten gikk fortere av den grunn. Derimot har vel aldri vannet i Rotsee vært utsatt for større og kraftigere bevegelser.

— Nå er vi kvitt stresset og maset. Vi trodde kanskje vi var bedre enn vi var. Får vi bare roet oss ned går nok dette bra, beroliger Alf Hansen.

TOERENS FØRSTE FINALE.

Toeren er med i gullkampen. Den er verken klar eller reneste favoritt. Både bronse og sølv vil

I SVEITS

være en seier for disse to som tilhører fremtidens roergenerasjon. De opplever i morgen sin første VM-finale. Det kan slå begge veier. Grepperud og Løken har imidlertid et fortrinn, de seiler på en medgangsbølge. Men den kan være lumsk. Aldri har i hvert fall avstanden på tidene mellom dobbeltsculler og toer vært mindre enn den er nå.

GJORDE TRENERORD TIL SKAMME.

Da er det på sin plass å minne om hva som ble sagt på Arungen under åpningsregattaen på den 100. rosesong i Norge i mai i år.

Det var da rikstrener Fiskerstrand fortalte sine to elever at det å komme nærmere dobbeltsculler enn 20 sekunder var en drøm.

I går skilte 14,11 sekunder mellom de to norske båtene.

3 x Norge i finalen!

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum); Det går mot et skikkelig bikkjeslagsmål mellom Norge og Øst-Tyskland i søndagens finale i dobbeltsculler under ro-VM på Rotsee i Luzern.

Alf Hansen — Rolf Thoresen og de østtyske marineoffiserene Kroepelin — Dreifke vant hvert sitt semifinaleheat på overbevisende måte fredag.

Norge stiller med tre båter i verdensmesterskapet, og har fått alle med til helgens finaler.

— Det er en glimrende prestasjon av mannskapene, som fortsatt burde ha litt å gå på, mener rotrener Åke Fiskerstrand.

Lettvekt-dobbeltskulleren med Lars Bjønnes og Arild Baahelm skal ro finale lørdag. I finalen møter de Italia, Sveits, Sverige, USA og Nederland. USA er i de fleste øynes favoritt, men Italia, Nederland og de to nordmennene vil ha et ord med i laget i kampen om medaljene.

Toeren uten styrmann viste igjen at den er blant verdens beste, men Sverre Løken og Magnus H. Grepperud måtte se seg klart slått av Øst-Tyskland i det første semifinaleheatet.

Sovjetunionen kom på plassen etter Norge og gikk med nød og neppe til finalen. Italia ble slått på målstreken etter en dramatisk innspurt. Tvillingbrødrene Jurij og Nikolaj Pemenov er ansett som de største VM-favorittene i toer uten styrmann, men sovjetrusserne har skuffet stort i ro-VM. Det har de gjort i flere klasser i Luzern.

Grepperud - Løken lå på 4. plass etter 500 meter, men allerede etter halvrodd distanse lå de

Alf Hansen og Rolf Thorsen hadde ingen problemer med å ro seg fram til finale i dobbeltsculler. De vant sitt heat, og det ligger nå an til et reallt bikkjeslagsmål mellom i første rekke øst-tyskere og nordmenn søndag.

på 2. plass. De forsøkte et rykk mot østtyskerne 500 meter fra mål, men de sterke østtyskerne hadde ingen problemer med å svare.

Nederland, Vest-Tyskland og Spania gikk videre til finalen fra det andre heatet i toer uten styrmann.

Den østtyske dobbeltskulleren satte nye banerekord med 6.16.81 (en forbedring på et sekund). De var en drøy båtlengde foran Canada og Finland.

Hansen-Thoresen kom dårlig ut fra start og lå på 4. plass etter 500 meter, men de avsluttet i

kjent stil. De rodde på 6.19.79 og var en lengde foran Polen og Tsjekkoslovakia. Sovjetunionen ble slått ut.

Semifinalene ble sett av 6 000 tilskuere. For en gangs skyld var det noe sjenerende vind på Rotsee, men ingen av de norske båtene ble noe særlig hemmet.

— Vi feilet med åpningen. Det er vanskelig å si hva som gikk galt, men vi ble kanskje for ivrige, mener den norske roveteranen Alf Hansen (34), som sammen med makkeren Rolf Thorsen (21) fredag kvalifiserte seg for helgens VM-finale i dobbeltscul-

ler under ro-VM i Sveits. De to nordmennene lå nede på 4. plass etter 500 meter, men avsluttet i kjent stil og var en lengde foran Polen ved mål plasseringen.

Også toeren uten styrmann hadde problemer med åpningen fredag.

— Det er bare å innse at vi har problemer med å få opp farten. Vi må skjerpe oss i finalen hvis vi skal ha noen muligheter til å ta opp kampen med østtyskerne.

— De var nærmere tre sekunder foran oss etter 400 meter. Det hører ingen steder hjemme, sier Sverre Løken.

Styrmannen som fikk hestekrefter

Luzern: Født ved Mjøsa, oppvokst i Horten og trent på Årungen. Den spinkle styrmannen Rolf Thorsen ville ikke sitte bak i båten å hoie. Han ville bli motor, og kom inn som reservedelen i norsk rosports flaggskip. Måtte trene opp hestekrefter og ble virkelig bedre med årene!

For i morgen skal han ro VM-finale igjen. Og han har tenkt å ta medalje også sammen med Alf Hansen, nestoren i rosporten hjemme. Som er 13 år eldre enn sin makker. På en fest for to år siden ble de enige om å samarbeide. Flaggskipet fikk ny del-motor, og er sjøsatt i verdenstoppen.

Han visste ikke helt hva han skulle drive med. Drev litt svømming og litt håndball, men synes det var ganske kjedelig. Så kom faren hans og ville ha han med som cox (styrmann) i en robåt. Ikke noe digert skrog, men en liten slank en som gikk temmelig fort.

Og dermed hadde Rolf Thorsen funnet idretten sin. Men med sin korpus fant han fort ut at styrmann ikke var noe å satse på. Han ville ta årene fatt. Og han har bokstavelig talt kommet seg med årene.

Nordmenn i verdenstoppen i roing var ensbetydende med navnet Hansen da Rolf etterhvert grodde til i Horten. Selv om han kom fra Moelv og Mjøsa var det roklubben i Horten som brakte unggutten inn i organisert virksomhet. Da Alf Hansen debuterte i VM i 1970 var Rolf ni år gammel, og hadde enkelte andre interesser enn å følge norske utøvere i et ro-VM. Den spinkle ungen hadde mer barnslige sysler for seg.

DR er stormaktene. Og lille Norge skal igjen irritere med sine båter som stadig blander seg og Alf Hansen i aksjon. (Foto: Sollie).

Til Oslo

I dag veier han 88 kilo, er 1.90 høy, og i morgen går han til angrep på VM-tittelen sammen med Alf Hansen i dobbeltsculler. På den idylliske innsjøen Rotsee i Luzern i Sveits skal han prøve å gi et nytt eksempel for norske TV-seere at den knøtt-lille nasjonen Norge stadig har en medalje-båt til å irritere stormaktene med. — Det er litt gøy, nordmenn er liksom bare brukbare til å bakse med snø og is. Derfor er det litt artig å vise at vi kan hevde oss når snøen har smelta også, har ligget i utlandet siden slutten av juli. Men på tirsdag planlegger han comeback foran tavla for å få podet inn litt kunnskap.

På fest

Hansen-brødrene, Karppinen-brødrene, Pimenov-brødrene — toer-bemannede båter i verdenstoppen har bestått av folk som kjenner hverandre godt. Derfor vakte det litt oppsikt høsten for to år siden da Alf Hansen hadde begynt samarbeid med en ny makker etter at broder Frank la opp som følge av boikotten av OL i Moskva.

Inn skred en høy og lys roer fra Horten, 13 år yngre enn sin rutinerte og VM- og OL-vinnende kollega.

— Jeg var ganske god i single-sculler på den tida, var vel nærmest Alf her hjemme. Og det var vel på en fest engang at vi plutselig begynte å snakke om å prøve et samarbeid, bestemte oss fort, og deltok i en regatta i Finland. Det gikk greit, og siden har vi utviklet oss videre, forteller Rolf.

Og at båten har utviklet seg skal gudene vite. Alf har grunn-treningen, båten gikk fortere og fortere ettersom Rolf ble tilvendt de kolossale treningsmengdene. Frank Hansen tok oppstilling på land, og ble den nye duoens trener. Siden har Åke Fiskerstrand utviklet den videre,

og i morgen sitter Frank Hansen i TV-boksen for å følge båten fra kommentatør-plass.

Ryggen sviktet

Og da båten på forsesongen i fjor virkelig begynte å gli fort, skjedde det en roer alltid frykter: Ryggen sviktet. Rolf Thorsen opp på land og hjem i seng. Og han måtte holde seg en stund, Alf måtte tilbake i single-sculler. Men duoen fikk mobilisert igjen, og fikk litt sam-trening foran VM. Og Rolf Thorsen kunne notere sin største triumf som idrettsmann til dato, med VM-bronse etter et finaleløp der de var nærmere teten enn de noengang hadde vært tidligere. En

oppsiktsvekkende prestasjon etter alle skade-problemene.

Offiserer

I morgen er det marine-offiserene Dreifke og Kröppelinen fra DDR som skal ut å forsvare sitt verdensmesterskap fra i fjor. Og Karppinen-brødrene vil forbedre sølvet sitt fra samme mesterskap. Men alle sammen er klar over og livredde den norske båten. For den har slått dem alle sammen før i år, uten at det betyr noe i en VM-finale. Nordmennene som alltid henger litt etter i starten, men som har begynt å bli beryktet for tempoet sitt de siste 1000 metrene av den to

kilometer lange distansen som alle ror. I seks og et halvt minutt vil «sjøslaget» på Rotsee foregå. Går en av de norske båtene mot formodning helt til topps har rikstrener Fiskerstrand lovt å svømme ned hele regatta-banen.

— Det er jo i og for seg motivasjon god nok. En annen ting er at jeg nå begynner å glede meg til å komme hjem igjen, og vi vil ha best mulig betalt for den siste månedens slit på treningsleir og i dette mesterskapet, sier Rolf.

Øst-tyskerne har rodd dobbelt så langt på trening året sett under ett. Men det betyr lite for nordmennene. De har gått mye på ski i stedet for å bare ro. Og det er en vinternasjon vi er? nasjon vi er, var det ikke så?

Alle tre båtene med i finalene

Luzern, 27. august.

Det er fortsatt hyggelig å være norsk her i Luzern. Fredag ettermiddag sikret alle de norske båtene seg plass i VM-finalene. Det er første gang Norges Roforbund kan skilte med 100 prosent avansement. Øst-Tyskland kan vise til det samme, forskjellen er at landet som fortsatt holder skansen som ro-stormakt nummer en er representert i 14 finaler, Norge i tre!

Lettvekter-duoen Arild Baaheim og Lars Bjønnes puster ut etter semifinalen.

(Foto: Finn E. Strømberg)

STEIN ERIK KIRKEBØEN

Semifinalene gikk i grått, surt vær, med en kald vind som båtene fikk inn på skrå bakfra. Vinden må ta en del av æren for at det gikk så fort at flere banerekorder ble slettet.

Det begynte bra, lettvektsdobbeltskulleren fikk en glimrende start og ledet heatet de første fem hundre meterne. Derfra og inn kom de amerikanske favorittene sterkere. De seg fra, og vant til slutt heatet, snaut to sekunder foran Norge som også måtte se seg knepent slått av Nederland. I det andre heatet vant Italia klart, og er sammen med USA VM-favoritt nummer en. Mellom de fire andre båtene er det helt uvisst. Bare 0,55 sekunder skilte dem i tid idag.

Blant tungvektene er det fortsatt Øst-Tyskland og Norge som peker seg ut. De finske Karppinen-brødrene har kommet sterkere for hver dag, men østtyskerne hadde ingen problemer med å avvise deres angrep fredag, og har det vel ikke søndag heller, selv om Klaus Kröppelin ikke er helt sikker:

— Vi gikk et bra løp, men har enda litt å gå på. Søndag kommer det til å stå mellom medaljevinnerne fra ifjor, men om rekkefølgen blir den samme, tør jeg ikke si. Da vant vi, mens finnene erobret sølvet foran Hansen og Thorsen.

Om det blir knallhardt i dobbeltskuller, er det heller ikke noe hvilehjem som venter Magnus Grepperud og Sverre Løken

i toer uten styrmann. Selv om flere i et heldig øyeblikk kan blande seg inn, ser det også her ut til å stå mellom Norge og Øst-Tyskland.

De sovjetiske tittelforsvarerne, Pimenov-tvillingene, viste igjen svakhetstegn, og ble reddet av gong-gongen. Fem hundre meter fra mål hadde de Italia nesten fem sekunder bak seg. Da satte italienerne inn sin berymkede «berserkspurt». Over mål var forspranget redusert til fem fattige hundredeler!

Heatet var rekordraskt, begge de to første båtene gikk under den gamle banerekorden. Erstel/Sauerbrey var 1,13 sekunder foran nordmennene som dermed står for tur til å vinne det neste interne nappetaket — VM-finalen.

I det andre semifinalheatet, var det bare halvsekundet som skilte de fire beste. Favorittene i heatet, Tsjekkoslovakia, så ut til å ha det hele under kontroll, men trakk det korteste strået i hundredels-dramaet på målstreken.

— Heldigvis, sa Magnus Grepperud som fryktet den tsjekkoslovakiske båten mest av alle i det heatet.

Om vi så skal forsøke å oppsummere situasjonen foran helgens finaler (lettvekt lørdag, tungvekt søndag), så er det ikke til å komme utenom at det ser lyst ut. Alle båtene kan i et heldig øyeblikk erobre en medalje — men marginene er små, så nordmennene kan utmerket godt komme til å måtte reise hjem fra Luzern uten medaljer.

Roet seg ned og vant . . .

Luzern, 27. august.

— Vi var for ivrige, og gikk alt for høyt ut. Mens vi i startfasen skal ligge i overkant av 40 tak, var vi idag oppe i 46. Populært sagt medførte det at vi «fløtta mye vann og lite båt», slik forklarte Alf Hansen startproblemene han og makker Rolf Thorsen fikk i det ene semifinalheatet for dobbeltsculler.

Efter 250 meter lå det norske flaggskipet helt sist i et ikke altfor sterkt heat.

— Men så roet vi oss, satte ned takten og øket farten. Efter fem hundre meter lå vi på fjerde plass, to sekunder efter ledende Polen. Det var først fem hundre meter før mål jeg ble ganske sikker på at vi skulle

greie å nå finalen. Da lå vi på 3., og luken bakover øket. Samtidig begynte Polen og Tsjekkoslovakia å falle av, sier Rolf Thorsen som så alle de øvrige båtene i semifinalen bak seg over målstreken.

— Vi gikk et brukbart løp, men vi har problemer en stund efter start, når vi skal skifte fra startfrekvensen og «legge oss i marsjhastigheten». Det er den vanskeligste fasen i løpet. Vi har også tidligere hatt problemer akkurat der, forklarer Sverre Løken som er stroke i den styrmannsløse toeren. Der ombord har de en grei arbeidsordning, litt satt på spissen kan vi si at Sverre ror mens Magnus titter efter konkurrentene.

— Bortsett fra taktskiftet gikk

det veldig greit idag. Til tross for at vi lå mer enn to sekunder bak østtyskerne efter fem hundre meter, haddé vi en av de hardeste åpningene vi noen sinne har hatt. Jeg tror vi hadde tjent på å gå enda hardere ut — da hadde vi fått det igjen senere, mener en lettet Magnus Greppe-rud som er sjeleglad over at italienerne lå så langt bak at de ikke utgjorde noen trusel da de satte inn sin kanonspurt på de aller siste meterene.

Det var ikke bare Magnus som var synlig lettet over at finaleplassen var vel i havn. Også i lettvekt-dobbeltskulleren var det to roere som pustet lettet ut. Denne båten var på forhånd antatt å være den svakeste av de

norske, men nå har også den kvalifisert seg for finalen.

— Ja, det var herlig å gå videre.

Det verste av jobben er allere-de unnagjort, ti båter har vi lagt bak oss, og uansett hvordan det går i finalen er vi sikret en god plassering, jublet en fornøyd Arild «Stokken» Baaheim.

— Løpet gikk greit helt til på slutten, da stivnet vi litt, og det gikk saktere. Heldigvis var det like tungt for de andre, de tre båtene som lå bak oss, falt enda sterkere av. Plassen i lørdagens finale var aldri alvorlig truet, syntes Lars Bjønnes som med forventning ser frem til lørdag ettermiddag: Da kan han omsider spise akkurat hva han vil, uten å tenke på vekten!

Endelig kunne lettvektene spise kake!

— Det smakte herlig med Aftenpostens kake, sier Arild Båheim (t.v.) og Lars Bjønnes. (Foto: Finn E. Strømberg)

rn, 29. august.

— Vi har aldri rodd bedre enn vi gjorde idag. Problemet var bare at fire av båtene i heatet var enda et hakk bedre. Selv om marginene fremover var små, og vi ikke var langt unna en bedre plassering, er vi godt fornøyde med innsatsen. Vi slo svenskene og ble beste nordiske båt i klassen, konstaterte Arild «Stokken» Båheim og Lars «Kokken» Bjønnes etter at femteplassen i dobbeltsculler for lettvektene var et faktum lørdag kveld.

Utsultede finalister fikk endelig mat...

● **LUZERN (VG)** — Lettvektene Arild Båheim og Lars Bjønnes fikk gleden av å slå Sverige da de kjempet seg fram til femteplass i VM-finalen. Etter å ha passet vekten i månedsvis, bar det rett på land til fråtsing i bløtkake med champagne til.

● Spesielt Bjønnes, som måler hele 191 cm, har slitt følt for å holde vekten under 72,5 kg. Kokken fra Oslo

smilte med hele kroppen da han landet i seg gastronomiske herligheter.

● De gikk på vannet med et lite håp om å erobre bronsemedaljen bak suverene Italia og USA. Men Sveits beviste at hjemebane betyr en hel del. I tillegg klarte Nederland å holde unna med knappe tre tideler i spurten.

● — Så lenge vi gjennomførte det beste racet til dags dato er det

vanskelig å være misfornøyd, fastslår nordmennene. — Vi fikk gitt alt, da er det bare å bøye seg for at fire båter var bedre.

● Ingen grunn til å skamme seg over VM-debuten. Spørsmålet er bare om de sitter i samme båt neste år. Bjønnes vil vente til vinteren med å bestemme seg, mer muskler på kroppen kan gjøre det umulig å klare vekten for 19-åringen.

STEIN ERIK KIRKEBØEN

Som ventet seiret italienerne Esposito/Verroca, som overtok tronen i denne båttypen etter at Gilje/Boernick la opp i 1979. Like ventet tok amerikanerne sin tredje strake sølvmedalje. Den åpne kampen om bronzen avgjorde hjemmefavorittene i sin favor takket være solid avslutning. 500 meter fra mål lå sveitserne sist i heatet.

Nordmennene endte som nummer fire, 0,17 sekunder bak Nederland og drøyt to sekunder bak Sveits.

— Taktikken gikk ut på å holde følge med italienerne, som rodde i nabobanen, lengst mulig. De ble imidlertid borte med en gang. Vi hadde ingen kontakt med noen av de andre konkurrentene under løpet. Det eneste jeg visste da vi passerte mållinjen, var at vi hadde slått svenskene, sa en fornøyd Arild Båheim. Han gjorde det ett hakk bedre i år enn ifjor, da han satt i den styrmannsløse fireren. Neste år satser han på ytterligere avansement, men da må han ha med seg et nytt mannskap.

Lars Bjønnes hadde riktignok mer enn en kilo å gå på lørdag, men klarer neppe å pine seg ned i 72,5 kilo enda en sesong. Forøvrig gikk «Kokken», som ennå ikke er tatt ut i roforbundets elitestall, og følgelig heller ikke får full økonomisk støtte av forbundet, opp 1 kg i løpet av lørdagskvelden. Bløtkaken guttene fikk av Aftenposten etter løpet har en stor del av «æren» for det.

— Den smakte herlig, slo Lars fast da han endelig kunne sette tennene i en av de fantastiske kakene han har gått og lengtet etter under det fire uker lange oppholdet i Sveits.

FIKK GULLET SERVERT

Norges dag i roing

Gull og atter gull i Luzern

SUVEREN ROING

ALLE TIDERS KUPP

Musene som brølte

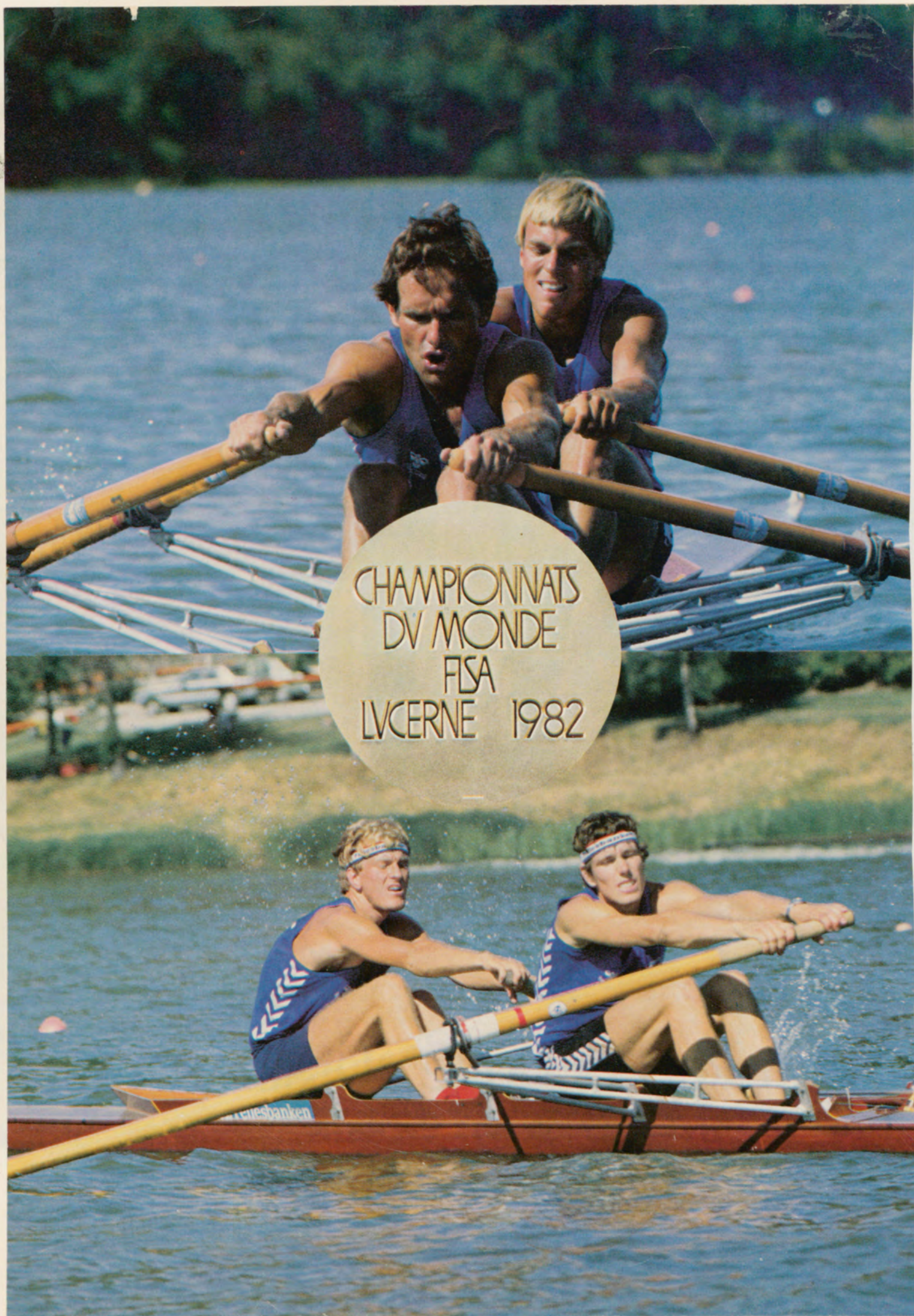
**SPORT
i
MIDTEN**

«GULL-FISKEN» OG

DOBBELT-GULLEREN!

CHAMPIONNATS
DU MONDE
FISA
LUCERNE 1982

Våre skip er lastet

Gullgutter med hver sin VM-medalje. F.v.: Rolf Thorsen, Alf Hansen, Sverre Løken og Magnus Grepperud.

med gull

Datoen 29. august 1982 ble idag risset inn i den norske idrettshistorien med de aller største typene. Det sørget Alf Hansen og Rolf Thorsen og Magnus Grepperud og Sverre Løken for da de på mindre enn en halvtime snappet hvert

sitt verdensmesterskap i roing foran seiersvante østtyskere. To verdensmesterskap på sommerføre i en idrett som østeuropeerne prioriterer høyt, har norske idrett sjelden eller aldri opplevet maken til.

Medalje- fordelingen

Lettvekt:

Italia	3	0	1
Østerrike	1	0	0
USA	0	2	0
Spania	0	1	1
Danmark	0	1	1
Sveits	0	0	1

Damer:

Sovjet	5	0	0
Øst-Tyskland	1	2	1
USA	0	2	0
Romania	0	1	2
Polen	0	1	0
Canada	0	0	2
New Zealand	0	0	1

Herrer:

Øst-Tyskland	3	3	1
Norge	2	0	0
Italia	1	0	0
New Zealand	1	0	0
Sveits	1	0	0
Sovjet	0	3	1
Tsjekkoslovakia	0	1	2
Vest-Tyskland	0	1	0
USA	0	0	1
Romania	0	0	1

GULL-FISKEN

Luzern: Stillfarende, lett nervøs, ubarbert de siste ukene, intenst konsentrert over stoppeklokka. Skulende ut over vannet med sine digre sjøstøvler på beina og med den alltid tilstedeværende ryggsekken over skuldrene.

Den norske dobbeltsculleren ligger langt bak i begynnelsen, men Åke Fiskestrand aner hva som skal skje, fordi han selv er hoved-regissør. Han er jo tross alt landslagstrener.

Da dobbeltsculleren fosser inn til gull opplever «fisken» sin største dag ved en ro-arena, og den sindige karen innleder krigsdans på strand-bredde. Og han må gjenta det hele halvtimen senere da Grøpperund og Løken fullfører roernes største VM-bedrift. Men det er fort gjort å få Fiskestrand ned på jorda igjen. — Må jo innrømme at dette var stort. Faktisk det største norsk roing har prestert.

— Løps-oppleggene like for begge gull-båtene?

— Det er ikke meningen at vi skal ligge langt bak i starten, vi skal være med. Men gutta skal ha krefter igjen til avslutningen, på en distanse over 2000 meter kan mye skje, båter kan falle av helt plutselig. Og vi fikk vel her se at våre folk hadde noe å sette inn, sier Fiskestrand som fortsetter nå fram til OL i 84. Alt slitet i ruskevær på Årungen er gjort opp, ro-toppenes ski-gåing i vinter har gitt resultater. Den lille ro-nasjonen har spist krisebær med

de store før, nå tok de nesten hele fatet.

De øst-tyske finalebåtene har rodd dobbelt så langt på trening i år som de norske. Men nettopp endel av Fiskestrands oppskrift ligger her. I stedet for å oppsøke åpne vann sender han gutta ut på ski om vinteren. Fordi han mener det er like god trening.

— Nå er det hjem å analysere hva som har skjedd. Plutselig er vi i forsvars-posisjon, og det nytter ikke å leve på disse triumfene. Østblokk-landene vil komme voldsomt tilbake, vi må finne metodene som beholder oss i toppen. Det er utfordringen nå, sier Åke Fiskestrand.

Ro-VM ga mange sjokk for Sovjet og DDR. Men de ble igjen de fremste nasjonene. Sovjet tok fem av seks VM-titler blant jentene, DDR den siste. I klassene for menn tok DDR tre gull, Norge to, Italia, Sveits og New Zealand en hver. En katastrofe for russerne, mini-nasjonenes voldsomme suksess irriterer dem voldsomt. I lettvekt-klassene er Italia verdens fremste, tre gull og en bronse på fire løp beviser det.

STEIN ERIK KIRKEBØEN

Dobbeltskulleren og den styrmannsløse toeren klarte dermed det vi visste de kunne klare, å gå helt til topps. Begge båtene sikret seg gullmedalje etter en umenneskelig hard avslutning, som østtyskerne som ledet begge heatene, ikke hadde noen muligheter til å svare på. Båret fremme av mer enn 20 000 tilskuere som heiet på de norske båtene på nær sagt all verdens tunge mål, fosset de begge inn til solide førsteplasser. Etter at Øst-

Tyskland oppskriftsmessig erobret gullet i firer med styrmann, begynte påkjenningen for de norske tilstedeværende. Blant dobbeltskullerne gikk østtyskerne som ventet sterkest ut. Vel ventet vi det, men det så likevel skummelt ut da de to siste års OL- og VM-mestre seg fra for hvert eneste tak.

Etter et par hundre meter hadde de allerede en båtlengde på våre bronsemedaljer fra ifjor. Etter 500 meter lå det norske mannskapet helt sist i feltet, 3,66 sekunder bak østtyskerne. Halvveis hadde Alf Hansen og Rolf Thorsen avansert to plasser, men tidsforskjellen frem til

østtyskerne var omtrent uforandret. Selv om vi vet at nordmennene er harde på slutten, trodde vi seieren var klar da. En så stor ledelse har vi aldri tidligere gitt fra oss, sa Joachim Dreifke etter løpet.

Det var tydelig at østtyskerne merket kjøret godt. Nordmennene nærnet seg bakfra for hvert eneste tak. Ved 500-meters merket var differansen halvert, og tilskuerne som så at nordmennene hadde størst fart, var i ekstase. Så, tak for tak gled Hansen/Thorsen opp på siden — og forbi den østtyske superbåten.

I mål var nordmennene en båtlengde eller nesten to sekun-

der foran. Snaut kvarteret etter på smalt startskuddet i toer uten styrmann. Et løp som til tilskuernes store begeistring gikk etter samme fantastiske thriller-oppskrift. Det eneste som skilte løpet fra en hitchcock-film var at vi hadde to nordmenn, Sverre Løken og Magnus Grepperud, i hovedrollene, og at spenningen ikke holdt seg helt til slutt.

Som også her gikk nordmennene i dette båttypen forsiktig ut. Etter 500 meter lå de nest sist i feltet, 2,5 sekunder bak de østtyske storfavorittene. Ved halvgått løp lå nordmennene en plass bedre an, men avstanden

frem til ledende Øst-Tyskland var uforandret. Så var det at stroken, Sverre, la seg på årene for alvor, og fikk glimrende følge av Magnus på baugen. Med utrolige kraftige tak såg de unge nordmennene innpå tak for tak. 500 meter fra mål var avstanden litt over ett sekund.

Men da så det fra tribuneplass ut til at løpet var kjørt. Nordmennene hadde klart størst fart. Og mens «sier'n er vår» blandet seg inn i ropene på «Norvege og Norwegen», gikk de opp på siden av østtyskerne, og forbi.

På de siste 100 meterne formelig fosset de fra. Mållinjen passerte nordmennene, som ror

sin tørste sesong i samme toer, nesten tre sekunder foran de østtyske favorittene, de var forøvrig blant de første gratulante etter løpet. Dermed var dagen over hva norske aktører angikk — heldigvis. Flere slike nervepirrende oppgjør med norske roere i hovedrollene hadde den norske delen av det entusiastiske publikummet knapt klart.

Østtyskerne prisert seg lykelige over at det ikke var med fler norske båter, mens sveitserne sin vane tro var bekymret for gullkursen. Hvordan vil denne plutselige norske gullimporten påvirke markedet, undret de.

- Dette var verdt alt slitet

Luzern, 29. august.

— Selv om det ikke er gått helt opp for meg ennå at vi er blitt verdensmester, er jeg ikke et sekund i tvil om at denne lille metallbiten jeg har rundt halsen er verdt alt slitet og all forsakelsen. Det er en fantastisk følelse, alt slit og alle forsakelser er glemt idag. Magnus Grepperud var jublende glad, men hadde

ikke riktig fordøyet at han sammen med Sverre Løken var verdens beste roer i toer uten styrmann da vi snakket med ham umiddelbart etter at avgjørelsen falt søndag.

— Vi visste selvfølgelig at vi hadde en mulighet, men vi var redd de sovjetiske Pimenov-tvillingen selv om de ikke hadde overbevist så langt i mesterskapet. Østtyskerne trodde vi var

innen rekkevidde, vi regnet med at de ikke lenger var i sammen form som tidligere i sesongen. Vi var forberedt på at de ville gå knallhardt ut, og forsøkte bare å holde sånn noenlunde følge. 300–400 meter fra mål skjønte jeg at vi hadde gullmedaljen innen rekkevidde. Jubelen fortalte klart og tydelig at vi lå bra an, forteller en like gledesstrålende Sverre Løken.

I sin aller første sesong sammen gikk Sverre og Magnus helt til topp. De kan ikke gjøre det bedre senere. Det bekymrer da også Sverre litt: — Resultatmessig kan vi ikke gjøre det bedre, neste sesong er det vi som er i forsvarsposisjon. Prestasjonsmessig har vi mer å gå på, ved å trene enda mer, må vi jo bli bedre, mener Sverre som er villig til å satse 100% på OL-84.

Hansen ikke for gammel

Luzern, 29. august.

— Jeg er ikke for gammel ennå. Det beviste jeg idag, gliste Alf Hansen etterat han sammen med Rolf Thorsen sørget for at det igjen sitter en Hansen på tronen i dobbeltsculler. Helt siden begynnelsen av 70-årene har Alf og/eller Frank ligget helt oppe i tetsiktet. I siste halvdel av forrige tiår abonnerte de nærmest på OL- og VM-titler. Inkludert søndagens, er Alf kommet opp i fem.

— Men jeg er ennå ikke mett på triumfer, dagens smakte minst like godt som min første i 1975. Målet er helt klart; OL-84. Blir jeg tatt ut på elitelaget, kommer jeg til å satse for fullt helt frem til da, lovet Alf som neppe har noen grunn til å frykte for plassen «på laget». 34-

åringen har fortsatt mye å gi på regattabanen. Det beviste han ikke minst i søndagens i søndagens innspurt hvor de østtyske OL-VM-mestrene ble klart distansert.

— Vi gjorde et meget bra løp. Mot slutten gav vi alt vi hadde.

— Mens marsjtakten ligger på omkring 30 tak pr. minutt, var vi da oppe i 41. Det var vondt, men vi visste at det var vi som var på offensiven, og det er alltid mye vondere å bli tatt igjen enn å ta igjen. Hadde anstrengelsene «bare» resultert i en sølvmedalje, ville det ganske sikkert vært mye verre, mener Rolf Thorsen som søndag erobret sitt første verdensmesterskap i roing. Inntil da var fjorårets bronsemedalje hans beste plassering i et storinternasjonalt mesterskap.

NORGE ER VERDENS 4. BESTE

Medaljeoversikt for internasjonale mesterskap 1970-1982

VM 1970 St. Catherines, CAN
EM 1971 København, DAN
OL 1972 Munchen, BRD
EM 1973 Moskva, SOV
VM 1974 Luzern, SUI
VM 1975 Nottingham, ENG
OL 1976 Montreal, CAN
VM 1977 Amsterdam, NED
VM 1978 Lake Karapiro, NZ
VM 1979 Bled, JUG
OL 1980 Moskva, SOV
VM 1981 Munchen, BRD
VM 1982 Luzern, SUI

	gull	solv	bronse	
DDR	58	22	12	92
Sovjet	12	28	15	55
Vest-Tyskland	7	8	15	30
NORGE	6	5	3	14
New Zealand	3	4	5	12
Finland	3	1	0	4
Romania	2	1	4	7
Argentina	2	1	0	3
Italia	2	0	1	3
England	1	9	8	18
USA	1	3	4	8
Bulgaria	1	1	4	6
Sveits	1	1	2	4
Danmark	1	0	1	2
Tsjekkoslovakia	0	10	12	22
Polen	0	2	4	6
Frankrike	0	2	3	5
Jugoslavia	0	1	3	4
Irland	0	1	0	1
Nederland	0	0	3	3

Wenche-Cathrin satte hjemme på Leirofeltet og så på TV - Måtte høre på radioen først!

Mens de norske roerne har rodd så vannet har fosset for baugen i Luzern i Sveits denne uken, og plukket den ene gullmedaljen etter den andre, har Wenche-Cathrin Hansen sittet hjemme på Leirofeltet på Ås med nervene på høykant og fulgt ektefellene, Alf, på radio og fjernsyn. Hun har ført tilværelsen som «ro-enke» i et par uker nå, og for henne og barna har det nesten vært uutholdelig å vente på resultatene i radioen.

Av Simen Storrud

Hjemme på Leiro-feltet på Ås sitter Wenche-Cathrin Hansen sammen med barna Kenneth og Bettina, og venter på at pappa Alf skal komme hjem fra Luzern i Sveits med den gjeve medaljen. En medalje som i likhet med alle de andre medaljene skal pryde entreen i familien Hansens hus. For Wenche-Cathrin og barna har det nesten vært uutholdelig å sitte hjemme å vente på resultatene i radioen. Ja for det er i radioen de har hørt resultatene først. — Jeg orker ikke på se duellene på TV først, for det blir liksom så altfor nervepirrende, sier Wenche-Cathrin Hansen. Hun har vært ekstra nervøs før og under dette verdensmesterskapet, særlig fordi sammensetningen Rolf Thoresen og Alf er ny, forteller hun.

— Men hvorledes er det å være «ro-enke» og sitte hjemme å følge det hele på radio og fjernsyn? Mye værre enn å være på regattabanen, for nå er jeg liksom overlatt til meg selv og tankene mine, svarer Wenche-Cathrin, som gleder seg til Alf kommer hjem i kveld. Men nå må hun belage seg på det samme «kjøret» et par år til, for Alf har bestemt seg til å fortsette fram til OL. Til det sier hun: — Jeg ville ikke trives med å være gift med en «9 til 4» — mann som skal ha kaffe hver dag klokken fem likevel, og dessuten ble jo Alf snytt for forrige OL, så jeg er innstilt på å «ta noen nye år». Det er flott at han får igjen

for all treningen som ligger bak, og så lenge han hevder seg så godt internasjonalt er jeg med. Det hadde vært noe annet om han bare hadde vært på nasjonalt nivå, da tror jeg jeg hadde protestert. — Og etter OL? — Det blir litt lange sesonger for familien når det er VM og OL på programmet, så jeg håper og tror han kommer til å legge opp og satse mer på barn og familie da. Men bevars, vi får da tid til en masse familie-aktiviteter nå også vi, avslutter Wenche-Cathrin, og får ivrige anerkjennende nikk fra Kenneth og Bettina, som synes pappa er toppen.

• - Synes bare det er hyggelig at Alf Holder på, sier Wenche-Cathrin Hansen som her står foran medaljesamlingen til ekte-mannen. (Foto: Simen Storrud)

Verdens beste roere!

Vi våger påstanden – verdens fire beste roere er norske! Fra venstre Rolf Thorsen og Alf Hansen (VM-vinnere i dobbeltsculler), Sverre Løken og Magnus Grepperud (VM-vinnere i toer uten styrmann)!

LUZERN (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum) – Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag.

Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren

uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og ung-gutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbeltsculler.

Det var utrolig populært hos de over 20.000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltsculleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineoffiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han

sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikerer fra Oslo.

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1500m.

I mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne Carl Ertel og Ulf Sauerbrey.

Dagen ble ikke mindre norsk da Italia gikk til topps i toeren med styrmann. Italia har nordmannen Thor Nilsen som trener. Også i den klassen kom østtyskerne på annenplass.

VM-regattaen på Rotsee viste at de østtyske landene ikke lenger er så suverene i roing.

Resultater i ro-VM

Luzern (NTB-AFP): Finaler i ro-VM: Lettvekt lørdag:

Singlesculler: 1) Østerrike 7.12.57, 2) USA 7.14.26, 3) Italia 7.14.58

Firer uten styrmann: 1) Italia 6.17.79, 2) Spania 6.19.68, 3) Danmark 7.22.31

Dobbeltsculler: 1) Italia 6.34.85, 2) USA 6.37.28, 3) Sveits 6.38.87, 4) Nederland 6.40.79, 5) Norge (Baaheim-Bjønnes) 6.40.96, 6) Sverige 6.42.64

Atter: 1) Italia 5.49.45, 2) Danmark 5.50.47, 3) Spania 5.51.90

Søndagens finaler:

Firer med styrmann: 1) Øst-Tyskland 6.19.04, 2) Tsjekkoslovakia 6.21.69, 3) USA 6.25.33

Dobbeltsculler: 1) Norge (Alf Hansen-Rolf Thorsen) 6.23.66, 2) Øst-Tyskland (Kröppelin-Dreifke) 6.25.36, 3) Tsjekkoslovakia (Pecka-Vochoska) 6.28.08, 4) Canada 6.29.47, 5) Finland 6.34.19, 6) Polen 6.34.40.

Toer med styrmann: 1) Italia 6.59.63, 2) Øst-Tyskland 7.01.55, 3) Tsjekkoslovakia 7.02.07

Atter: 1) New Zealand 5.36.99, 2) Øst-Tyskland 5.39.17, 3) Sovjet 5.39.52

Toer uten styrmann: 1) Norge (Magnus Grepperud-Sverre Løken) 6.41.98, 2) Øst-Tyskland (Ertel-Sauerbrey) 6.44.88, 3) Nederland (Hoekstra-Adema) 6.45.72, 4) Spania 6.46.94, 5) Vest-Tyskland 6.51.77, 6) Sovjet 6.55.68.

Singlesculler: 1) Øst-Tyskland (Ruediger Reiche) 7.00.67, 2) Sovjet (Vassilij Jakutsja) 7.01.15, 3) USA (John Biglow) 7.02.08, 5) Sverige (Hans Svensson) 7.10.57.

Firer uten styrmann: 1) Sveits 6.10.41, 2) Sovjet 6.11.82, 3) Romania 6.12.32.

Dobbeltfirer: 1) Øst-Tyskland 5.55.50, 2) Vest-Tyskland 5.59.10, 3) Sovjet 6.00.90.

Jeg var aldri redd!

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum): – Jeg var aldri redd for at vi ikke skulle innhente østtyskerne. Det er tross alt på slutten at vi har gjort våre løp, sa den firedobbelte verdensmester Alf Hansen etter søndagens suksess på Rotsee i Sveits.

– Det så nok stygt ut for tilskuerne, men jeg syntes vi åpnet bra. Vi fulgte opplegget til punkt

og prikke, men sikker på gullmedaljene var jeg ikke før ved målpassering.

– Med dette verdensmesterskapet har jeg nådd et nytt mål. Jeg har vunnet gullmedaljer med bror Frank, men aldri med Rolf Thorsen, sa Alf Hansen, som sammen med makker Rolf Thorsen fra Horten tok bronsemedaljene under fjorårets VM i Munchen. Neste år er VM lagt

til Duisburg i Vest-Tyskland.

– Jeg er vel ikke eldre enn at jeg kan fortsette et par år til med roing på toppplan. Deretter får det bli turlangrenn for mitt vedkommende, fortalte Alf Hansen.

– Alf er en fantastisk makker, sa en sliten Rolf Thorsen, som naturligvis tok seg fullstendig ut i søndagens finaleheat på Rotsee.

«Nå satser vi mot OL!»

Luzern (NTBs medarbeider): – Nå skal det satses skikkelig mot de olympiske sommerleker i Los Angeles om to år. Dette er rett og slett fantastisk, utbrøt Sverre Løken (22) og Hans Grepperud (24) etter søndagens VM-finale.

Studentene Løken – Grepperud er de første som er blitt verdensmestere i toer uten styr-

mann for Norge. Tidligere har det kun vært norske gullbåter i dobbeltsculler.

– Vi har innstilt på å kjempe om medaljene i VM-finalen. Vi mente vi hadde medaljemuligheter for VM, men trodde i alle fall ikke på gullmedaljer. Til det har østtyskerne og sovjetrusserne vært for sterke, sa Sverre Løken.

– Vi kom stort sett bra i

gang. Båten kom kanskje litt skeivt ut, men alt i alt var vi fornøyd med åpningen, sa Løken.

– Snaue tre sekunder bak Øst-Tyskland etter 500 meter var ikke avskrekkende. Det var jo på de siste 1000 metrene vi skulle sette inn støtet, sa Grepperud.

Gedigen triumf

Norge sender to båter til verdensmesterskapet i roing, og tar to gullmedaljer! Det største som har skjedd siden nordmenn begynte å ta seg frem med robåt! På bildet ser vi Alf Hansen og Rolf Thorsen (nærmest) underveis mot sine gullmedaljer.

Den store sensasjonen

En av ro-historiens største sensasjoner ble det sagt om gullet i toer uten styrmann. Sverre Løken og Magnus Grepperud har god grunn til å jubile. (Foto: NTB).

Luzern: Da Norge arrangerte Nordisk på hjemmebane i fjor, vant vi ikke en eneste gullmedalje i klassene for menn. Ett år senere står vi med to VM-gull, en av dem i en båttype der Norge aldri har fått noen til finale før: Toer uten styrmann.

Magnus Grepperud og Sverre Løken satt i firer i fjor, som måtte oppløses. Foran denne sesongen fant de ut at toer kunne være noe å prøve på. Etter en sesong bak seg står de som verdensmestre. Ikke rart de trengte tid før det gikk opp for dem hva de hadde prestert.

— At Alf og Rolf hadde tatt gull, visste vi ikke før vi var i mål. Dermed hadde vi sørget for to norske gull i løpet av en halvtime. Riktignok kom vi hit med visse forventninger, men maken til dette.

Sverre Løken har trøbbel med å forklare den kolossale framgangen. Lege-studenten som sammen med ingeniørstudent Grepperud hadde skrevet sitt kapittel i norsk ro-historie. Da de kom på land etter medaljeutdelingen ble de møtt av Rolf Thorsen og Alf Hansen. Sammen omfavnet de trener Åke Fiskerstrand, for å kaste ham rett til sjøs.

— Vi har fulgt Åkes program til punkt og prikke, måten disse to gull-medaljene kom på, var etter Åkes oppskrift. Den er verdt å prøve flere ganger, sier Magnus Grepperud, som ikke visste at de fulgte nøyaktig samme opplegg som dobbeltsculleren. Etter plass langt nede i feltet tok de teten først 200 meter før mål, og til taktfast «Norway», «Norway» fra tribunen feide de over mål med klar margin. Og det norske showet måtte dessverre avsluttes, ettersom vi ikke hadde flere båter med i dette mesterskapet.

Grepperud ror for Ormsund, Løken for Studentenes Roklubb, kommende helg er de konkurrenter i NM, akkurat som Rolf Thorsen og Alf Hansen er det.

„FORDI NORGE ER BEST EGNET FOR ROING!“

Det er imidlertid ikke bare om vinteren at vi har bedre treningsforhold enn våre konkurrenter. Vi har det også i sommerhalvåret. Roere på kontinentet har jevnt over større problemer med båttrafikk og vind i sine treningsfarvann enn det vi har. Vi må framover arbeide for at myndighetene innser nødvendigheten av å beskytte roklubbenes tross alt begrensede treningsområder mot den stadig økende motorbåt-trafikken, slik at vi også i framtida kan beholde denne fordelene. **Det** koster ikke engang penger, bare litt omtanke og forståelse for at prinsippet om fri ferdsel på sjøen i praksis betyr den sterkeste rett. I konkurranse med motoriserte fartøyer er vi ikke de sterkeste.

Nå litt om roerne sjøl. Det viktigste kjennetegnet ved norske topproere er at de tror på muligheten for at de kan bli de beste i verden. Det er det ikke alle norske toppidrettsutøvere som gjør. Har de aktive først tro på at det er mulig å bli best, er det også store muligheter for at de viser den motivasjon og innsats som er nødvendig for faktisk å bli best. Dersom en ikke tror det er mulig, blir naturlig nok treningsinnsatsen deretter.

Ved siden av å ha tro på egne muligheter, har de aktive også en meget sterk prestasjonsmotivasjon. De er kort og godt opptatt av å gjøre gode prestasjoner i sin idrett og tenker ikke på å få mate-

rielle eller andre belønninger for sin roing. Norske roere spør ikke etter dagpenger eller tapt arbeidsfortjeneste. De spør etter et godt treningsprogram og skikkelig oppfølging på trening og i konkurranser. Belønning for daglig trening året rundt får de gjennom gode prestasjoner og anerkjennelse for det og ikke gjennom bonusordninger eller andre pengepremier.

Av rikstrener ÅKE FISKESTRAND

Den grunnleggende prestasjonsmotivasjon forsterkes i et miljø der det er «in» å trene mye og kvalitetsfylt, og der de aktive holder sammen i godt kameratskap og oppmuntrer hverandre til innsats og framgang.

Det finnes sjølsagt ikke noen enkeltfaktor som kan gi oss svar på hvorfor norske roere i enkelte båttyper viser seg som de beste i verden. Det er mange forhold som spiller inn, og jeg vil i det følgende komme inn på de faktorer som etter mitt syn er av vesentlig betydning. Jeg vil legge vekt på to hovedforhold. For det første praktiske treningsmuligheter og for det andre roernes grunnleggende motivasjon.

Når det gjelder de praktiske treningsforhold vil jeg uten reservasjon komme med en såpass sterk påstand som at Norge er det land i verden som året igjennom har de be-

ste treningsmuligheter for roing. Dette er det viktig å være klar over, og det er ikke minst viktig å benytte seg av de muligheter vi har. Jeg vil kort begrunne min påstand:

Roing er en idrett som stiller store krav til hjerte/kretsløpssystemet. (sentral aerob kapasitet). Denne kapasiteten trenes best ved omfattende og kvalitetsfylt utholdenhetstrening hvor store muskelgrupper er i aktivitet. Dette forhold har norske roere forstått og innretter treninga deretter hele året.

Roing er en aktivitet som i stor grad belaster den sentrale aerobe kapasitet. Men også andre aktivitetsformer er velegnede til trening av hjerte/kretsløpssystemet. Etter som en ikke kan ro hele året i dette landet, må en bruke slike aktiviteter i treninga om vinteren.

Skiløping er en velegna treningsform for nevnte kapasitet og for roere sannsynligvis den beste foruten selve båt-treninga. Og hvor i verden finner en bedre og framfor alt lett tilgjengelige skiløyper enn i Norge? I alle fall ikke i nærheten av de større byer i mellom- og sør-Europa (øst og vest), Amerika eller Australia/New Zealand hvor våre viktigste konkurrenter trener. Det er viktig å vite å benytte seg av de klimatiske og terrengmessige fordeler vi har. Det mener jeg at norske roere og rotrenerer gjør.

RO, RO, FOR FISKERSTRAND

Luzern: Sjelden har så få sunget «Seier'n er vår» med kraftigere røst. Sjelden har så mange sveitsere vært i ekstase over norske idrettsprestasjoner, som da norsk ro-sport opplevde sin største dag til dato da norske outsiders avviste seiersvante øst-tyskere, og fosset inn til to gull i VM i Luzern, og triumfen var like overbevisende som den var sensasjonell.

I Sveits:

Reidar Sollie

Alf Hansen og Rolf Thorsen hadde ikke levert blå-kopien av sitt løp til Magnus Grepperud og Sverre Løken. Det bare virket slik. For de to sistnevnte visste ikke at dobbeltschulleren hadde vunnet da de lå på start-streken. Vi fikk presentert to finaler som vil gå inn i norsk ro-historie. Begge norske båtene i ytterste bane, begge med favorittene DDR innenfor seg, begge la seg bak i feltet for så sakte, men sikkert spise seg inn meter for meter. Og da øst-tyskerne skjønte at nordmennene var på siden av dem 200–300 meter før mål, visste de at de hadde tapt. For da gjensto en norsk oppvisning i spurtstyrke som ro-stormakten ikke kunne vise maken til. Et løpsopplegg 30 000 tilskuere visste å verdsette.

For første gang har Norge tatt to gull på ro-sportens OL-distanser, og for første gang har roere uten etternavn Hansen blitt verdensmestere, når vi ser bort fra lettvekt-klassen. Vi hadde tre båter med i VM, to fikk gull, mens lettvekterne Båheim og Bjønnes fikk femteplass etter et godt løp. Maken til uttel-

ling har vi aldri opplevd tidligere.

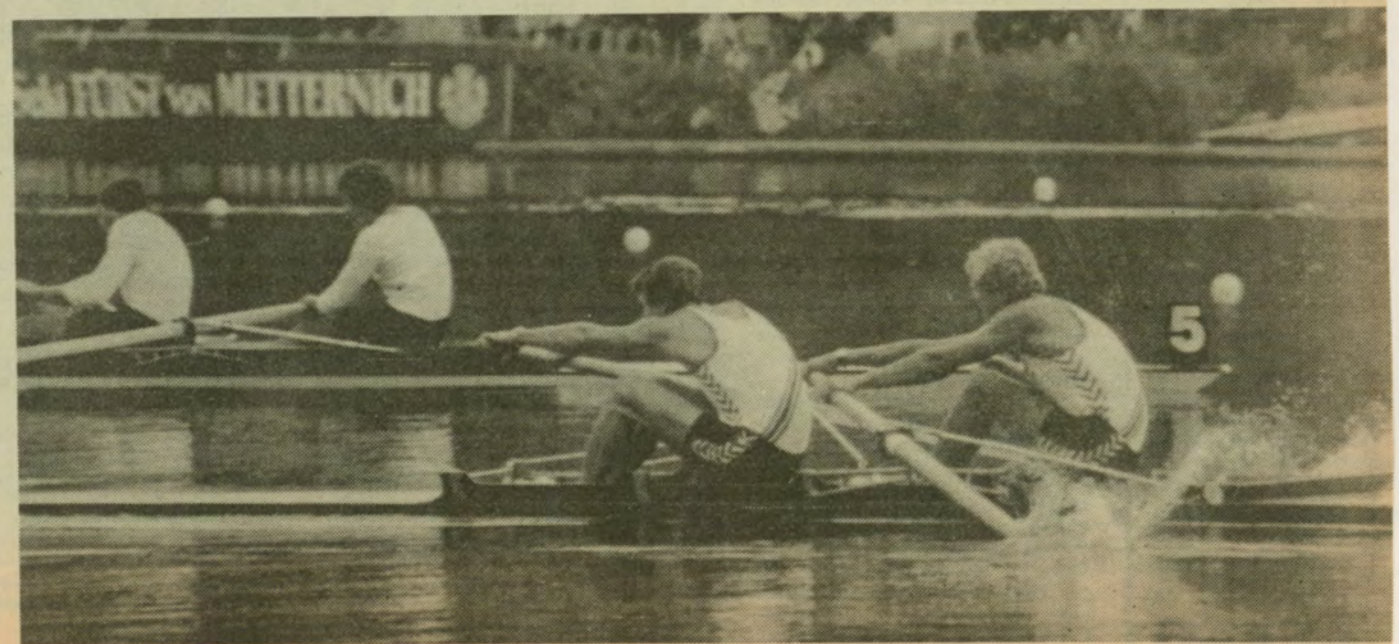
Rolf Thorsen (21) Magnus Grepperud (24) og Sverre Løken (22) har nådd roernes verdenstopp i rekord-tempo. Etter målpassering søndag trodde de det de hadde prestert knapt var sant. Fjerdemanni kvartetten, Alf Hansen (34) har opplevd tre VM-gull før. Men ikke så rent lite av den norske suksessen må tilskrives ham. Etter at broder Frank ga seg, fant Alf en ny makker. Spyttet i nevene, og begynte klatringen mot verdenstoppen igjen. Bronsen i fjor jublet han over, mest på grunn av Rolf Thorsens framgang. Arbeidet fortsatte, og i dag står han som verdensmester igjen. — Gullet skal Rolf ha æren for, sa han. Typisk Alf Hansen, og typisk en idrettsmann som vi knapt har maken til i Norge.

Glemmes må heller ikke Åke Fiskerstrand, fisken som har slitt med å få gjennomslag for sine idéer som trener. Da han gikk hodestups rett i Rotsee søndag ettermiddag trivdes han som fisken i vannet. Og han hadde gitt svar. Begge gull-løpene er resultat av den måten treningen har vært gjort på, med dreppe avslutninger som varemerke. Tynnluftstreningen har igjen vært en suksess, tross mye skepsis.

Nå er det OL i 1984 det skal jobbes mot, trener blir Åke Fiskerstrand.

Alf Hansen og Rolf Thorsen knekket alle i spurten...

...og Sverre Løken og Magnus Grepperud kopierte bedriften.

Hortens verdensmester

To glade roere etter at det hele er over — Alf Hansen og Rolf Thorsen venter på å få sine gullmedaljer på rostadion i Luzern. (NTB-foto)

— Vi prøvde å henge med de andre båtene ut fra start, men hadde ingen sjanser til å svare på åpningstempoet. Derfor valgte vi straks å kjøre vårt eget løp, selv om Øst-Tyskland fikk et stort forsprang. Noen panikk var det aldri i båten. Øst-tyskerne har ledet på oss med større margin tidligere, og da har vi klart å hente dem opp igjen. Det var som om noen sendte oss en ekstra porasjon krefter da vi sakte med sikkert åt oss opp på siden av øst-tyskerne, forteller en gledesstrålende Rolf Thorsen til Gjengangeren etter at han i går ble verdensmester i dobbeltsculler.

Hortensgutten har innfridd alle de forventninger som var satt til ham på forhånd. Å skulle overta plassen etter legendariske Frank Hansen i ro-Norges flaggskip betød ikke bare skolskinn for hortensgutten. Det var en uhyre stor byrde som ble lagt på den 22 år gamle roeren.

Stemningen var utrolig stor i den norske leiren i går. Lilleputtlandet i ro-sammenheng hadde tatt to gull av to mulige, og selv blaserte øst-europeis-

ke trenere og ledere sperret øynene opp da deres egne supergutter fikk bank av det som tidligere har vært en B-nasjon i roing.

Magnus Grepperud, Sverre Løken, Alf Hansen og Tolf Thorsen har skrevet idrettshistorie. Det var første gang Norge fikk to gull i et internasjonalt mesterskap i tungvektsklassen.

Øst-tyskerne var altså Alf og Rolfs hardeste konkurrenter. Men Dreifke og Kröppelinen har aldri klart å stå den 2000 meter lange distansen ut. Så også i går.

— Vi så at øst-tyskerne ble stive ved 1000 meter. Mer stive enn det vi var, sier Tolf Thorsen. De siste 150 metrene måtte vi helt ned i «kjelleren» for å hente de siste reserver. Der fantes det altså flere norske enn øst-tyske reserver, noe som gjorde at det norske mannskapet var nesten en båtlengde foran i mål. Da først oppdaget Rolf at han var verdensmester.

Vi gratulerer Horten Roklubb og norsk rosport med tidenes største suksess.

Gull-drama i to akter

● En gledens dag for norsk rosport! Først kunne Alf Hansen og Rolf Thorsen (over) juble over seier i dobbelsculler. Derefter kunne Magnus Grepperud (under) strekke armen i været og signalisere for gull sammen med makkeren Sverre Løken. Og nå vil de alle satse på de olympiske leker i Los Angeles.

(Foto: Finn E. Strømberg).

● Viking befestet sin posisjon på toppen av norsk 1. divisjonsfotball med en knusende overlegen 4-1 seier over Hamkam på Briskebyen i rundens toppkamp. På sølvplass ligger nå Lillestrøm, som vant lett 4-0 over et tamt FFK-lag. Sogndal tok steget vekk fra sisteplassen, laget vant fortjent 2-1 over Start hjemme på Foss-haugane.

Sporten.

Rolf visste ikke at det

ble gull før målpasseringen

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum): Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltskulleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbeltskuller. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltskulleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineofiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbeltskuller for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikeren fra Oslo.

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1 500m. I mål var nordmennene over en båt lengde foran østtyskerne Carl Ertel og Ulf Sauerbrey.

Dagen ble ikke mindre norsk da Italia gikk til topps i toeren med styrmann. Italia har nemlig mannen Thor Nilsen som trener. Også i den klassen kom østtyskerne på annenplass. — Jeg var aldri redd for at vi ikke skulle innhente østtyskerne. Det er tross alt på slutten at vi har gjort våre løp, sa den firedobbelte verdensmester Alf Hansen etter søndagens suksess på Rotsee i Sveits.

— Det så nok stygt ut for tilskuerne, men jeg syntes vi åpnet bra. Vi fulgte opplegget til punkt og prikke, men sikker på gullmedaljene var jeg ikke før ved målpassering.

— Med dette verdensmesterskapet har jeg nådd et nytt mål. Jeg har vunnet gullmedaljer med bror Frank, men aldri med Rolf Thorsen, sa Alf Hansen, som sammen med makker Rolf Thorsen fra Horten tok bronsemedaljene under fjorårets VM i Munchen. Neste år er VM lagt til Duisburg i Vest-Tyskland.

— Jeg er vel ikke eldre enn at jeg kan fortsette et par år til med roing på topplan. Deretter får det bli turlangrenn for mitt vedkommende, fortalte Alf Hansen.

— Alf er en fantastisk maker, sa en sliten Rolf Thorsen, som naturligvis tok seg fullstendig ut i søndagens finaleheat på Rotsee.

— Jeg tror vi kan bli bedre. Det er tross alt bare andre sesongen vi ror sammen, sa den 21 år gamle studenten fra Horten.

— Vi fulgte opplegget til punkt og prikke!

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum): — Jeg var aldri redd for at vi ikke skulle innhente østtyskerne. Det er tross alt på slutten at vi har gjort våre løp, sa den firedobbelte verdensmester Alf Hansen etter søndagens suksess på Rotsee i Sveits.

— Det så nok stygt ut for tilskuerne, men jeg syntes vi åpnet bra. Vi fulgte opplegget til punkt og prikke, men sikker på gullmedaljene var jeg ikke før ved målpassering.

— Med dette verdensmesterskapet har jeg nådd et nytt mål. Jeg har vunnet gullmedaljer med bror Frank, men aldri med Rolf Thorsen, sa Alf Hansen, som sammen med makker Rolf Thorsen fra Horten tok bronsemedaljene under fjorårets VM i Munchen. Neste år er VM lagt til Duisburg i Vest-Tyskland.

— Jeg tror vi kan bli bedre. Det er tross alt bare andre sesongen vi ror sammen, sa den 21 år gamle studenten fra Horten.

Dobbelt norsk gull i ro-VM

To slitne, men glade verdensmestere, Sverre Løken og Hans Grepperud etter at gullet var sikret foran Øst-Tyskland. (NTB-foto).

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum): Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til

gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltsculleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål

var de stive østtyske marineoffiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikerer fra Oslo.

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på

annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1 500m. I mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne Carl Ertel og Ulf Sauerbrey.

Dagen ble ikke mindre norsk da Italia gikk til topps i toeren med

styrmann. Italia har nordmannen Thor Nilsen som trener. Også i den klassen kom østtyskerne på annenplass.

VM-regattaen på Rotsee viste at de østtyske landene ikke lenger er så suverene i roing. Det er flere

land som satser sterkt mot OL i California om to år. Vertslandet Sveits seiret i firer uten styrmann.

OL-arrangør USA satser også sterkt på roing og fikk to medaljer under VM i Luzern.

Råsterke avslutninger

ga gull

Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an toren og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltsculleren og to-

ren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineoffiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikeren fra Oslo.

Rørt trener

Det var en rørt rotrener Åke Fiskerstrand som møtte pressen etter norsk rosports jubeldag på Rotsee i Luzern søndag.

— Det er nesten ikke til å tro, sa en også temmelig våt suksess-trener, som ble kastet i vannet hver gang de norske gullbåtene kom tilbake til båt-plassen. Det ble derimot ikke noe av den 2.000 meter lange svømmeturen langs regattabanen han hadde lovet hvis det ble norske gullmedaljer.

— Det er fire fantastiske roere som tok gullmedalje i dag. Det er typer som er en ønskedrøm for en trener. Alle kan få noe ut av dem, sa Fiskerstrand.

— Guttene fulgte det løpsopplegget som vi har brukt under trening og regattaene. De kjører jevnt hele veien, men med ekstra krefter de siste 1.000 metrene.

— Konkurrentene er klar over dette. De er redd vår spurt og åpner det remmer og tøy kan holde for å få en skikkelig ledelse, men den ble ikke stor nok denne gang. Stivheten meldte seg nok mot slutten for østtyskerne, mente Fiskerstrand.

— Nå skal det bli morsomt å jobbe mot OL i Los Angeles. Denne prestasjonen skulle vel også få oss fram en stykke i køen når det blir snakk om OL-midler.

Aldri redd Fantastisk!

Luzern (NTBs medarbeider Erik Sveum): — Jeg var aldri redd for at vi ikke skulle vinne østtyskerne. Det er alt på slutten at vi har våre løp, så den firedobbel-verdensmester Alf Hansen et-søndagens suksess på Rotseeits.

Med dette verdensmestertopet har jeg nådd et nytt mål.

Jeg har vunnet gullmedaljer med bror Frank, men aldri med Rolf Thorsen, så Alf Hansen, som sammen med makker Rolf Thorsen fra Horten tok bronsemedaljene under fjorårets VM i Munchen. Neste år er VM lagt til Duisburg i Vest-Tyskland.

— Jeg er vel ikke eldre enn at jeg kan fortsette et par år til med roing på topplan.

Luzern (NTBs medarbeider):

— Nå skal det satses skikkelig mot de olympiske sommerleker i Los Angeles om to år. Dette er rett og slett fantastisk, utbrøt Sverre Løken (22) og Hans Grepperud (24) etter søndagens VM-finale.

Studentene Løken — Grepperud er de første som er blitt verdensmestere i toer uten styr-

mann for Norge. Tidligere har det kun vært norske gullbåter i dobbeltsculfer.

— Vi var innstilt på å kjempe om medaljene i VM-finalen. Vi mente vi hadde medaljemuligheter før VM, men trodde i alle fall ikke på gullmedaljer. Til det har østtyskerne og sovjetrusserne vært for sterke, så Sverre Løken.

RO-VM

Gullgutter

Søndag opplevde norsk rosport sin største jubeldag. Av tre båter som stilte til start under finalene i Luzern gikk to helt til topps. Litt av en prestasjon. På bildet ser vi de fire smilende fornøyde gullvinnerne. De to til venstre rodde samme båt og er Rolf Thorsen og Alf Hansen. Til venstre gulllag nummer to med Sverre Løken og Magnus Grepperud. (NTB-foto)

FE-NO-MEN-ALF

Luzern: — Gull smaker like godt hver gang. Men hovedæren av dette må gis Rolf Thorsen. Dobbeltsculderen har gått fortere i takt med hans utvikling som roer. Jeg lever mer på rutinen. slik prøvde Alf Hansen å forklare sin situasjon etter at han tok sin fjerde VM-gull i roing, tolv år etter sin internasjonale debut. Ett OL-gull står også på merittlista, tatt sammen med broder Frank i 1976.

Alf Hansen og Rolf Thorsen rutine og ungdommelig pågangsmot som skaffet Norge en ny VM-tittel i roing. Nå rettes blikket mot OL i Los Angeles i 1984. (Foto: NTB).

34-åringer har vendt seg til suksess, men gårsdagen var likevel spesiell. Det er tre år siden han tok VM-gull sist, i tillegg fikk klubben hans, Ormsund, nok en mester gjennom Magnus Grepperud. Da dobbeltsculderen lå sist i feltet, og 3,6 sekunder bak marineoffiserene Dreifke og Krøppelien etter 500 meter, ga norsk seier gode odds. Halvveis etter 1000 meter hadde duoen avansert til 4. plass. 500 meter før mål til an-

nen, og så kom den eventyrlige avslutningen, som Rolf Thorsen kan få fortelle om:

— Opplegget var slik vi skulle ha det. Vi satset på at øst-tyskerne skulle sprekke, og det gjorde de til gangs. Og det ble vel

nesten en båt-lengde til slutt, sier 21-åringen, som har gitt Horten Roklubb deres første VM-gull. Og større idrettsopplevelse har gutten aldri hatt, inspirasjonen er i orden før han tirsdag er tilbake på skolebenken på Oslo

ingeniørskole. VM neste år går i Duisburg i Vest-Tyskland, deretter rettes alt inn mot OL i Los Angeles. Alf Hansen og Rolf Thorsen har mer å jobbe sammen for, tross tretten års aldersforskjell.

Ro-suksess

Luzern (NTBs medarbeider Jan-Erik Sveum): Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculderen med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått

på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Norge tok to ro-gull

Luzern (NTB) Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltskulleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbeltskuller. Det var utrolig populært hos de over 20.000 tilskuere at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltskulleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i

Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Rørt og våt trener

Det var en rørt rotrener Åke Fiskerstrand som møtte pressen etter norsk ro-sports jubeldag på Rotsee i Luzern søndag.

– Det er nesten ikke til å tro, sa en også temmelig våt suksess-trener, som ble kastet i vannet hver gang de norske gullbåtene kom tilbake til båt-plassen.

– Det er fire fantastiske roere som tok gullmedalje i dag. Det er typer som er en ønskedrøm for en trener. Alle kan få noe ut av dem, sa Fiskerstrand.

– Guttene fulgte det løpsopplegget som vi har brukt under trening og regattaene. De kjører jevnt hele veien, men med ekstra krefter de siste 1000 metrene.

– Konkurrentene er klar over dette. De er redd vår spurt og åpner det remmer og tøy kan holde for å få en skikkelig ledelse, men den ble ikke stor nok denne gang. Stivheten meldte seg nok mot slutten for østtyskerne, mente Fiskerstrand.

– Nå skal det bli morsomt å jobbe mot OL i Los Angeles. Denne prestasjonen skulle vel også få oss fram et stykke i køen, når det blir snakk om OL-midler, sa den norske rotreneren.

Den norske treneren Åke Fiskerstrand løftes opp av de fire gullguttene Alf Hansen, Rolf Thorsen, Magnus Grepperud og Sverre Løken.

2 x VM-gull til Norge i roing

Sjelden har så få sunget «Seier'n er vår» med kraftigere røst. Sjelden har så mange sveitsere vært i ekstase over norske idrettsprestasjoner. Som da norsk ro-sport opplevde sin største dag til dato da norske outsiders avviste seiersvante øst-tyskere, og fosset inn til to gull i VM i Luzern. Og triumfen var like overbevisende som den var sensasjonell.

Alf Hansen og Rolf Thorsen hadde ikke levert blå-kopi av sitt løp til Magnus Grepperud og Sverre Løken. Det bare virket slik. For de to sistnevnte visste ikke at dobbeltskulleren hadde vunnet da lå på startstreken. Vi fikk presentert to finaler som vil gå inn i norsk ro-historie. Begge norske båtene i ytterste bane, begge med favorittene DDR innenfor seg, begge la seg bak i feltet for så sakte, men sikkert spise inn meter for meter. Og da øst-tyskerne skjønte at nordmennene var på siden av dem 2-300 meter før mål, visste de at de hadde tapt. For da gjensto en norsk oppvisning i spurtstyrke som ro-stormakten ikke kunne vise maken til. Et løpsopplegg 30.000 tilskuere visste å verdsette.

For første gang har Norge tatt to gull på ro-sportens OL-distanser, og for første gang har roere uten etternavn Hansen blitt verdensmestre, når vi ser bort fra lettvekt-klassen. Vi hadde tre båter med i VM, to fikk gull, mens lettvektene Baaheim og Bjønnes fikk femteplass etter et godt løp. Maken til uttelling har vi aldri opplevd tidligere.

Rolf Thorsen (21), Magnus Grepperud (24) og Sverre Løken (22) har nådd roernes verdenstopp i rekord-tempo. Etter mål-passering søndag trodde de det de hadde prestert knapt var sant. Fjerdemann i kvartetten, Alf Hansen (34) har opplevd tre VM-gull før. Men ikke så rent lite av den norske suksessen må tilskrives ham. Etter at broder Frank ga seg, fant Alf en ny makker. Spyttet i nevene, og begynte kltringen mot verdenstoppen igjen. Bronsen i fjor jublet han over, mest på grunn av Rolf Thorsens framgang. Arbeidet fortsatte, og i dag står han som verdensmester igjen. — Gullet skal Rolf ha æren for, sa han. Typisk Alf Hansen, og typisk en idrettsmann som vi knapt har maken til i Norge.

Glemmes må heller ikke Åke Fiskerstrand, «fisken» som har slitt med å få gjennomslag for sine ideer som trener. Da han gikk hode-stups rett i Rotsee søndag ettermiddag trivdes han som «fisken i vannet». Og han hadde gitt svar. Begge gull-løpene er resultat av den måten treningen har vært gjort på, med drepande avslutninger som varemerke. Tynnlufttreningen har igjen vært en suksess, tross mye skepsis.

Nå er det OL i 1984 det skal jobbes mot, trener blir Åke Fiskerstrand.

Verdensmester

fra Ås

Så har Ås fått sin første verdensmester i idrett da Alf Hansen i går vant dobbeltskuller i Luzern.

SPORTEN

Slik opplevde jeg OL-gull, fire VM-gull og to VM-bronse

VM 1970: Ved et trylleslag var norsk rosport kommet opp på et på lenge uant nivå. Åtteren vant i Ratzeburg og ingen skjønte noe. Båter ble satt sammen på tvers av klubbgrensene. Selv rodde jeg sculler, men fireren trengte en stroke. Jeg mønstret på. VM-bronse var aldri i våre drømmer.

EM 1971 og OL 1972: Vi sto ikke distansen og det ble mest bare stress. På disse årene oppnådde vi bare et par gode løp.

EM 1973: Jeg satset sammen med Frank fordi jeg rodde fra Svein Thøgersen. Jeg fikk sparken fordi teknikken ikke var god nok.

VM 1974: Frank og jeg rodde sculler og jeg slo ham et par ganger. Vi gjenopptok samarbeidet, men røk på det taktiske i Luzern-VM. Vi lå likt med DDR etter 1500 m i finalen.

VM 1975: Thor Nilsen overtok som trener og Frank måtte overtales hvert år til å fortsette. Vi hørte om Joachim Dreifke første gang. Fire forskjellige DDR-båter møtte vi før VM, men ikke den beste. Det skjedde først i Nottingham-VM. Vi kjørte samme opplegg der og vant.

OL 1976: Vi trodde ingen kunne slå oss. Riktignok ble vi skremt litt av de lette båtene som ble laget. Vi satset for å vinne, og gjorde det.

1977: Jeg trente meg selv i senk, og ble vel brukt som en forsøkskanin. Jeg kollapset flere ganger og hadde 180 i puls selv en time etter løp. Frank tok hvileår.

1978: Vi var spente, men hadde troen på oss sjøl. Riktignok hadde vi fått juling noen ganger. Vi feide tvilen til side på Lake Karapiro i New Zealand.

1979: Vi var best og rodde fortest. Alt var perfekt og vi stortrivdes i VM-finalen på Bled-sjøen i Jugoslavia.

1980: Slik vi begynte den sesongen minnet om året før. Noen har sagt at gullmedaljene i Moskva-OL lå og ventet på oss. Det var som om verden ramlet sammen da boikotten ble bestemt. Jeg prøvde ut på høsten å ro med Rolf Thorsen.

1981: Sammen med Rolf ble det mye arbeid. Alt gikk tungt, og vi visste at alt måtte bli bedre. VM-bronsen i Munchen var likevel en stimulans.

1982: Vi var jevnbyrdige i singlesculler, og jobbet sammen med teknikken for å kjøre inn den stilen vi hadde tro på. Rolf ble mye bedre teknisk. Vi ble lange i maska da vi oppdaget hvor dårlig vi lå an etter 500 m i VM-finalen.

Om 1983: Vi har mer å gå på, vi vet hvordan båten skal gå for å gå fort.

GULL til NTB

Luzern: Tidenes største RC-triumf medførte også hardt arbeid for norsk presse og kringkasting, og mange av de bildene som i dag står i norske aviser ligger det mye strev bak.

NTB-fotografen Erikk Thorberg møtte i hvert fall godt forberedt. Problemet var at begge de norske båtene hadde fått bane seks. Lengst fra presse-tribunen, derfor måtte han over på den andre siden for å komme nærmest mulig båtene. Men ettersom medaljeutdelingen foregikk foran tribunen ville han få tidsnød når han skulle forevige det også.

Den forutseende fotografen leide derfor en sykkel i Luzern for ni franc, fikk spesialtilatelse av arrangørene på arenaen, der det var forbudt å sykle. Da norsk gull var klart hev han seg på to-hjulingen, freste rundt Rotsee så søla skvatt, med kameraer og linser dingelnde rundt kroppen, og manøvrerte seg drevent gjennom mengden til seiersseremonien. Rett etterpå måtte han ta repriser, deretter full fart til båt plassene en kilometer lenger ned der nordmennene omsider ble samlet.

Og NTB-fotografen fullførte like svelt som roerne, og han fikk de bildene han skulle ha. Gull også til NTB.

Åke Fiskerstrand: Ålesunderen som «sjokkerte»

Åke Fiskerstrand, opprinnelig fra Ålesund, tillegges mye av æren for den fantastiske innsatsen under ro-VM. Sunnmøringen har gjort en kjempejobb som landslagstrener. I ro-kretser kommer ikke dette som noen overraskelse. Fiskerstrand er lenge blitt betraktet som et trener-unikum. Han bidro sterkt til sjokkbølgene som hvirvlet rundt de norske båtene under VM.

Lett nervøs, ubarbert de siste ukene, intens konsentrert over stoppeklokka. Skulende ut over vannet med sine digre sjøstøvler på beina og med den alltid tilstedeværende ryggsekken over skuldrene.

Den norske dobbeltsculderen ligger langt bak i begynnelsen, men Åke Fiskerstrand aner hva som skal skje, fordi han selv er hovedregissør. Han er jo tross alt landslagstrener.

Da dobbeltsculderen fosser inn til gull opplever «fisken» sin største dag ved en ro-arena, og den sindige karen innleder krigsdans på strand-bredde. Og han må gjenta det halvtimen senere da Grepurud og Løken fullfører roernes største VM-bedrift. Men det er fort gjort å få Fiskerstrand ned på jorda igjen. — Må jo innrømme at dette var stort. Faktisk det største norske roing har prestert.

- Løps-oppleggene like for begge gull-båtene?

- Det er ikke meningen at vi skal ligge langt bak i starten, vi skal være med. Men gutta skal ha krefter igjen til avslutningen, på en distanse over 2000 meter kan mye skje, båter kan falle av helt plutselig. Og vi fikk vel her se at våre folk hadde noe å sette inn, sier Fiskerstrand som fortsetter nå fram til OL i 84. Alt slitet i ruskevær på Årungen er gjort opp, ro-toppens ski-gåing i vinter har gitt resultater. Den lille ro-nasjonen har spist kirsebær med de store før, nå tok de nesten hele fatet.

De øst-tyske finale-båtene har rodd dobbelt så langt på trening i år som de norske. Men nettopp en del av Fiskerstrands oppskrift ligger her. I stedet for å oppsøke åpne vann sender han gutta ut på ski om vinteren. Fordi han mener det er like god tre-

ning.

— Nå er det hjem å analysere hva som har skjedd. Plutselig er vi i forsvarsposisjon, og det nytter ikke å leve på disse triumfene. Østblokk-landene vil komme voldsomt tilbake, vi må finne metoder som beholder oss i toppen. Det er utfordringen nå, sier Åke Fiskerstrand.

Ro-VM ga mange sjokk for Sovjet og DDR. Men de ble igjen de fremste nasjonene. Sovjet tok fem av seks VM-titler blant jentene, DDR den siste. I klassen for menn tok DDR tre gull, Norge to, Italia, Sveits og New Zealand en hver. En katastrofe for russerne, mini-nasjonenes voldsomme suksess irriterer dem voldsomt. I lettvekt-klassene er Italia verdens fremste, tre gull og en bronse på fire løp beviser det.

Ålesunderen Åke Fiskerstrand løftes på gullstol (!) av den gullvinnende norske ro-troppen.

To gull til råsterke roere:

Roernes drømme-VM

Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern i går. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsses da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble

nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltsculleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineoffiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikerer fra Oslo.

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på

annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1 500m. I mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne Carl Ertel og Ulf Sauerbrey.

Foto: ODD WENTZEL

Fossror mot VM-gull

Norske båter fossror mot VM-gull i Luzern. Dobbeltskulleren med Rolf Thorsen og Alf Hansen er favoritt i finalen. Her toeren med Magnus Grepperud (til venstre) og Sverre Løken. De endte som

nr. to i går, etter den østtyske båten. Ror de seg opp ytterligere en plass?

Mer gull i blikket

(Foto: Odd Wentzel).

Med gull i blikket. De norske gullroerne Alf Hansen (t. v.), Sverre Løken, Rolf Thorsen og Magnus Grepperud har allerede peilet seg inn mot nye mål.

■ ■ To norske båter — to gull! Avslutningen på ro-VM i Sveits ble en norsk gullfest, der først duoen Rolf Thorsen og Alf Hansen slo til med gull i dobbeltsculler og Magnus Grepperud og Sverre Løken fulgte opp et kvarter seinere.

■ ■ Roerne selv gir æren til treneren sin, Åke Fiskerstrand. Han er verdens beste trener, sier de. I går ble han omdøpt fra «Fisken» til «Gullfisken».

Sporten

— Nå skal det satses skikkelig mot OL om to år. Dette var rett og slett fantastisk, utbrøt Sverre Løken (22) og Hans Grepperud (24) etter søndagens VM-gull. (NTB-foto).

2xVM-gull til norske ro-ess!

Norges 2 x VM-gull fikk tilskuerene i ekstase på ro-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter meget innsatsfylte avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok Norges første gullmedalje i dobbeltsculler. Det var utrolig populært og de over 20.000 tilskuerne var nærmest i ekstase over at østtyskerne ble slått på de siste meterene på Rotsee, som er blitt litt av en gullsjø for Norge.

— Nå skal det satses skikkelig mot de olympiske sommerleker.

Det er rett og slett fantastisk, utbrøt Sverre Løken (22) og Hans Grepperud (24) etter søndagens VM-finale. Studentene Løken-Grepperud er de første som er blitt verdensmestere i toer uten styrmann for Norge. Tidligere har det kun vært gullbåter i dobbeltsculler.

I tillegg til norsk dobbelt-gull i roing, har det vært stor sportshelg lokalt. Jerv vant ikke uventet 3. divisjons-oppgjøret mot Øst-siden, og Grimstad-laget er fortsatt med i kampen om opprykk. I 4. divisjon gikk både Sørfjell og Grane på tap i helgen, henholdsvis 0-3 for Borre og 0-1 for Skarphedin.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedalje i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20.000 tilskuerene. (NTB-foto).

Tre finaler — to VM-gull

Dobbeltsculleren med Alf Hansen, foran, og Rolf Thorsen vinner VM-finalen foran den øst-tyske båten.

Det ble en fantastisk triumf for våre roere under VM i Luzern i Sveits i helgen. Norge stilte med tre båter, og fasiten ble to gull pluss en 5. plass.

Dobbelt-sculleren med veteranen Alf Hansen og Rolf Thorsen åpnet finalene med å sette øst-tyskerne på plass etter en fantastisk finish. Toeren uten styrmann med Magnus Grepperud og

Sverre Løken var ikke levnet de store sjansene på forhånd, men også de satte den øst-tyske favorittbåten på plass i etter en fantastisk avslutning, og rohistoriens største overraskelse var et faktum.

Fire nordmenn fossrodde mot gullet og publikums hjerter

Luzern (NTBs medarbeider Jan -Erik Sveum): Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsjø for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske elite-roerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supportergjengen i Luzern.

Både dobbeltsculleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineoffiserene Kröppelin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste

store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i

1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikeren fra Oslo.

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1500 m. I mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne Carl Ertel

og Ulf Sauerbrey.

Dagen ble ikke mindre norsk da Italia gikk til topps i toeren med styrmann. Italia har nordmannen Thor Nilsen som trener. Også i den klassen kom østtyskerne på annenplass.

VM-regattaen på Rotsee viste at

de østtyske landene ikke lenger er så suverene i roing. Det er flere land som satser sterkt mot OL i California om to år. Vertslandet Sveits seiret i firer uten styrmann. OL-arrangør USA satser også sterkt på roing og fikk to medaljer under VM i Luzern.

Tre
båter
ga

TO GULL

● Norge er igjen en stormakt i roing — med en av de minste troppene i VM. Tre båter ga to gull og en femteplass, og den beste norske ro-innsatsen i historien.

● Alf Hansen og Rolf Thorsen startet gullrushet på de siste fem hundre meterne i dobbeltsculler. Øst-Tyskland hadde ikke sjanse til å svare på nordmennenes kolossale sluttspurt.

● Og Sverre Løken og Mags Grepperud fulgte opp. Også denne gangen var det Øst-Tyskland som måtte bite i gresset for den norske avslutningen.

Sport i midten

Alf Hansen og Rolf Thorsen knekket alle i spurten...

...og Sverre Løken og Magnus Grepperud kopierte bedriften.

Joda, under helgens NM blir det gjensyn med Alf og Frank Hansen i dobbelt-sculler. Tre VM-, et OL-gull har brødrene tatt sammen, 36-NM-titler hører også med. Til helga vil de gjerne plusse på dette, men de får knallhard konkurranse fra VM-vinner Rolf og broder Espen Thorsen. (Foto: NTB)

Familie- FEIDER!

Luzern: Norske verdensmestere i interne familie-dueller. Ikke ekteskapelige forviklinger, men nye sportslige utfordringer.

I Sveits

**Reidar
Sollié**

Det er selvfølgelig roerne det dreier seg om, tilbake fra tide-nes VM-suksess i Sveits til hjemlig NM på Årungen kommende helg. Da får Alf Hansen følge av sin bror Frank igjen, dobbeltsculleren som vant det første, norske VM-gullet i roing i 1975. De fulgte også opp suksessen med OL-gull året etter, og nye VM-titler i 1978 og 1979.

Frank har trent solid i år, og de to gutta som har 36 NM-titler hver vil gjerne har flere. — Kanskje stiller han i single-sculler også, sier Alf Hansen,

som sammen med resten av ro-landslaget satte kursen hjemover i går, etter over en måned i Mellom-Europa.

Men i dobbelt-sculler kan de få kamp av enetteranmeldelse. Da vil vi også få en stor duell i singlesculler mellom de to mestrene.

Også Magnus Grepperud har slekt å ta av for å kjempe om NM-gull. Verdensmesteren i toer uten styrmann har broder Morten å samarbeide med, også disse ror for Ormsund.

— Vi får ta en prat å finne ut om vi skal delta i en klasse sammen, det kunne jo vært artig å følge opp hjemme også, sier han. Det er altså bare Sverre Løken av våre fire verdensmestere som må klare seg på egenhånd, men NMLaget fra Norske studenters roklubb har nok plass til den gullbehengte medisinstudenten.

**GULL-GUTTA
fra VM-
triumfer til**

Avslutninger som ga norsk dobbelgull

Luzern (NTBS-MEDARBEIDER-JAN-ERIK-SVEUM): Norsk ro-sport fikk tilskuerne i ekstase på VM-arenaen i Luzern søndag. Både dobbeltsculleren med Alf Hansen og Rolf Thorsen, og toeren uten styrmann med Hans Grepperud og Sverre Løken ble verdensmestere etter råsterke avslutninger.

Roing

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen og tok gullmedaljene i dobbelt-sculler. Det var utrolig populært hos de over 20 000 tilskuerne at østtyskerne ble slått på de siste metrene på Rotsee, som ble litt av en gullsje for Norge.

Gullmedaljene fra Luzern viser at norsk ro-sport kan satse friskt mot OL i Los Angeles. De norske eliteroerne bør i alle fall få nok midler å rutte med fram mot OL. Hansen-Thorsen hadde bare såvidt fått gullmedaljene rundt halsen da Grepperud-Løken sto for sin store prestasjon og overraskelse ved å ro sin toer inn til gullmedalje. Også da gikk sølvmedaljene til Øst-Tyskland.

Løpsopplegget var ganske likt for de norske båtene, men det ble nesten for spennende for den store norske supporterjengen i Luzern.

Forsiktige åpninger

Både dobbeltsculleren og toeren lå rundt tre sekunder etter Øst-Tyskland ved passering 500 meter, men etter det begynte de norske gull-båtene (produsert i Sveits) å avansere på idylliske Rotsee.

Hansen-Thorsen lå sist etter 500 meter, men etter 1 500 meter var de på annenplass (1,83 sekunder bak Øst-Tyskland). I mål var de stive østtyske marineoffiserene Krøppe-

lin-Dreifke nærmere to sekunder etter nordmennene, som har OL i Los Angeles som neste store siktemål.

Alf Hansen ble verdensmester i dobbelt-sculler for fjerde gang. De tre første titlene vant han sammen med bror Frank, som denne gang var sidekommentator i norsk TV.

34 år gamle Alf Hansen vant sine første VM-medaljer på Rotsee i 1974. Dengang ble det sølvmedaljer for elektrikeren fra Oslo.

Nest sist

Grepperud-Løken lå nest sist etter 500 meter, men var oppe på annen plass bak Øst-Tyskland (1,15 sekunder bak) etter 1 500m. I mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne Carl Ertel og Ulf Sauerbrey.

Dagen ble ikke mindre norsk da Italia gikk til topps i toeren med styrmann. Italia har nordmannen Thor Nilsen som trener. Også i den klassen kom østtyskerne på annenplass.

VM-regattaen på Rotsee viste at de øst-europeiske landene ikke lenger er så suverene i roing. Det er flere land som satser sterkt mot OL i California om to år. Vertslaget Sveits seiret i firer uten styrmann. OL-arrangør USA satser også sterkt på roing og fikk to medaljer under VM i Luzern.

Alf Hansen og Rolf Thorsen presser seg forbi den østtyske båten og kniper gullet.

Løken—Grepperud:

— Vi trodde ikke på gull

LUZERN: — Nå skal det satses skikkelig mot de olympiske sommerleker i Los Angeles om to år. Dette er rett og slett fantastisk, utbrøt Sverre Løken (22) og Magnus Grepperud (24) etter søndagens VM-finale.

Studentene Løken — Grepperud er de første som er blitt verdensmestere i toer uten styrmann for Norge. Tidligere har det kun vært norske gullbåter i dobbeltsculler.

— Vi har innstilt på å kjempe om medaljene i VM-finalen. Vi mente vi hadde medaljemuligheter for

VM, men trodde i alle fall ikke på gullmedaljer. Til det har østtyskerne og sovjetrusserne vært for sterke, sa Sverre Løken.

— Vi kom stort sett bra i gang. Båten kom kanskje litt skeivt ut, men alt i alt var vi fornøyd med åpningen, sa Løken.

— Snaue tre sekunder bak Øst-Tyskland etter 500 meter var ikke avskrekkende. Det var jo på de siste 1 000 metrene vi skulle sette inn støtet, sa Grepperud.

— Jeg trodde ikke på gullmedalje før vi var i mål. Det var bare å

stå på til siste slutt, fortalte Løken, som studerer medisin og ror for Norske Studenters Roklubb. Bistudent Magnus Grepperud ror for Ormsund, klubben til Alf Hansen.

Begge to mente at de har hatt godt utbytte av høydetreningen før VM. De kom direkte til Luzern fra tre ukers trening i vintersportstedet St. Moritz.

Også tidligere i år har de vist at de hører hjemme i verdenstoppen. De slo alle de sterke konkurrentene under Amsterdam-regattaen i juli.

I klaff for norsk rosport i VM. Rolf Thorsen (t.v.) og Alf Hansen tok gull i dobbeltsculler, mens de to til høyre, Sverre Løken og Magnus Epperud stakk av med seieren i toer uten styrmann. Begge båtene spurtbeseiret storfavorittene fra DDR.

Alf Hansen:

— Vi fulgte opplegget

LUZERN: — Jeg var aldri redd at vi ikke skulle innhente øst-berkerne. Det er tross alt på slutten vi har gjort våre løp, sa den firebelte verdensmester Alf Hansen etter søndagens suksess på Rotsee i Sveits.

— Det så nok stygt ut for tilfjerne, men jeg syntes vi åpnet. Vi fulgte opplegget til punkt og prikke, men sikker på gullmedaljene var jeg ikke før ved målsering.

— Med dette verdensmesterskapet har jeg nådd et nytt mål. Jeg har vunnet gullmedaljer med bror Frank, men aldri med Rolf Thorsen, sa Alf Hansen, som sammen med makker Rolf Thorsen fra Horten tok bronsemedaljene under fjorårets VM i Munchen. Neste år er VM lagt til Duisburg i Vest-Tyskland.

— Jeg er vel ikke eldre enn at jeg kan fortsette et par år til med roing

på topplan. Deretter får det bli tur-langrenn for mitt vedkommende, fortalte Alf Hansen.

— Alf er en fantastisk makker, sa en sliten Rolf Thorsen, som naturligvis tok seg fullstendig ut i søndagens finaleheat på Rotsee.

— Jeg tror vi kan bli bedre. Det er tross alt bare andre sesongen vi ror sammen, sa den 21 år gamle studenten fra Horten.

For tungt for lettvektene

LUZERN: Den norske lettvekt-dobbeltsculleren strakk ikke til i lørdagens VM-finale på Rotsee i Luzern. Lars Bjoness og Arild Baaheim måtte ta til takke med 5. plass og hadde bare Sverige bak seg i finaleheatet.

— Vi er ikke gode nok. Det er bare å innse at konkurrentene er bedre, sa Lars Bjoness, som syntes alt hadde fungert bra teknisk i løpet.

Nordmennene, som rodde så godt i forsøksheat, oppsamlingsheat og semifinaler ble klart slått i finalen. Italienerne Francesco Esposito og Ruggero Verroca kapret som ventet gullmedaljene, mens USA, Sveits og Nederland fulgte på de nærmeste plassene.

— Jeg likte lite å bli slått av Nederland. De to i den båten har rodd sammen bare en måned, mente Arild Baaheim.

Tap mot slutten

Norge lå lenge foran Sveits, men måtte gi tapt mot slutten. Sveitserne ble da også godt støttet av et entusiastisk publikum langs banen.

Lars Bjoness gir seg sannsynligvis som lettvekter etter endt sesong. det tar for mye på å holde vekten. I lettvekt kan ingen av roerne veie over 72,5 kilo. Snittet på de to i dobbeltsculleren kan ikke være over 70 kilo. Foran lørdagens finale veide Bjoness 71,4 kilo.

Arild Baaheim er mer interessert i å fortsette med lettvekt. Han vil neste år sannsynligvis ro lettvekt-dobbeltsculler sammen med ny makker.

Norges fenomenale roere kunne trygt koste på seg seierssmil og glede etter praktfull innsats på Rotsee søndag.
(Foto: Finn E. Strømberg, Aftenposten)

Tidenes største norske rotriumf:

De fossrodde inn til to gullmedaljer

Norsk rosport feiret sin største triumf på sveitsiske Rotsee i går ettermiddag. To båter fossset inn til to gull og hensatte publikum i ekstase. Både toer uten styrmann og dobbeltskul-

leren leverte en imponerende sluttspurt, og dødstrette øst-tyskere som tok ledelsen fra start i begge klasser, hadde intet å stille opp med.

«Små»

BLE STORE

Sammenlignet med konkurrentene er Magnus Grepperud og Sverre Løken (bildet) de reneste puslinger. Men de to «små» i samme båt er det ingen som kan slå. I hvert fall var det ingen som klarte det i VM-finalen i toer uten styrmann i Luzern i Sveits i går.

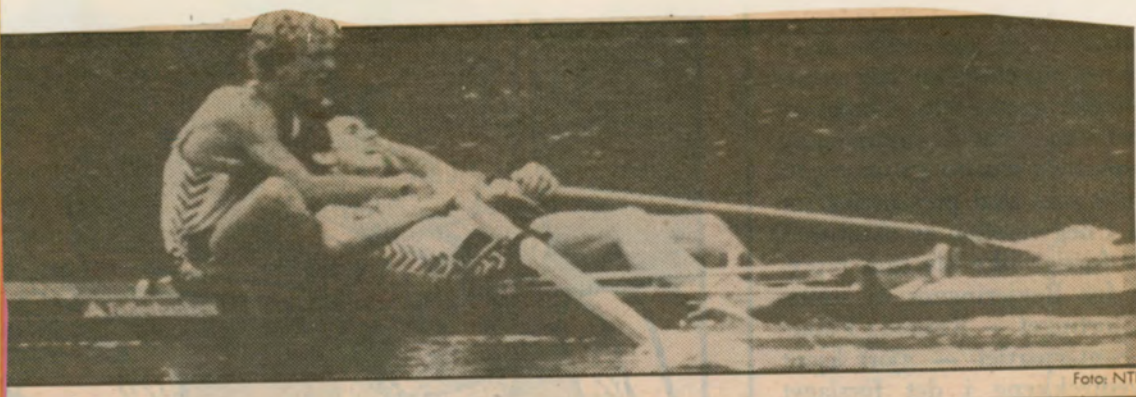

Foto: NTB

Utrolig GULL- HØST

Norge stilte med seks roere i VM. Fire av dem kommer hjem med gull. En utrolig prestasjon med tanke på hvilke ressurser som satses i andre nasjoner. Lykkelige gullvinnere (f.v.) Rolf Thorsen, Alf Hansen, Sverre Løken og Magnus Grepperud.

VM-GULLMEDALJEN TANKER OMKRING CHAMPIONNATS DU MONDE FSA LYCERNE 1982

Hard og målbevisst satsning førte Sverre Løken og Magnus Grepperud til topps.

Er det slik den ser ut. Første gullmedaljer beundres nysgjerrig av toermannskapet.

Tanken omkring en gullmedalje begynte selvfølgelig lenge før VM, i Luzern. Målene har riktignok hele tiden vært forholdsvis realistiske, og er blitt flyttet oppover etterhvert som fremgangen har vist seg på trening og konkurranser. Likevel har en gullmedalje vært betraktet som et langsiktig og kanskje utopisk mål — som en slags drøm i det fjerne.

Hva skjer så når drømmer plutselig og uventet går i oppfyllelse? De umiddelbare reaksjonene var som man kunne vente — en intens opplevelse av glede, lykke og en utløsning av spenning som hadde bygd seg opp den siste perioden før VM-finalen. For oss som vant for første gang, var dette det største vi noengang hadde opplevd. For Magnus og meg var dessuten resultatet langt i overkant av hva vi hadde drømt om. Selv etter de innledende løpene var tanken om gull fjern. Derfor ble også opplevelsen ekstra sterk. At også Alf og Rolf vant, gjorde sitt til at det hele nesten var for utrolig til å være sant.

Takk for hjelpen!

Hvordan er så tankene når man har fått det hele på avstand? Vi kom fort ned på jorda igjen. Medaljene forandret neppe livet til noen av oss, og dagene går nå som før med trening og skolegang. Vi vant alle fire gullmedaljer som jeg tidligere så på som en fantastisk drøm. Likevel ser jeg ikke på meg selv som fantastisk av den grunn. Det er vel snarere synet på gullmedaljen enn synet på meg selv som har forandret seg.

Medaljen er blitt en del av et forholdsvis nøkternt selvbilde, og dermed en del av hverdagen. På en måte kan man si at målet eksisterte bare mens det ennå ikke var nådd. Den følelsen kan betraktes som en slags tomhet, hvor man stiller seg spørsmålet om det bare var mens vi arbeidet for å oppnå gullmedaljen, at den hadde noen verdi.

Dette tror jeg er et viktig poeng. Å se på medaljen der den henger på veggen, gir ikke i seg selv tilfredsstillelse, men den kan vekke minner om kameratskap, godt miljø, hyggelige opplevelser, gleder ved å nå et mål, og gjennom det å skape grunnlag for nye mål.

Sverre Løken

Medaljene gull verd

Medaljene de norske roerne erobret i Luzern i helgen, er bokstavelig talt gull verd for norsk rosport. Nøyaktig hva de betyr i kroner og øre er ikke mulig å si idag, men at rosporten vil få en merinntekt på flere titusener av kroner, er ganske sikkert.

STEIN ERIK
KIRKEBØEN

Det blir vanskelig for Idrettsstyret å komme utenom Magnus Grepperud og Sverre Løken når første porsjon av neste års statsstipendier til idrettsutøvere skal utdeles utpå nyåret. Alf Hansen og Rolf Thorsen har fått 20 000 kroner hver inneværende sesong, og får sikkert fornyet tillit.

Det begynner så smått å nærme seg de olympiske leker, og neste år åpner Olympiakomiteen pengesekken sin. Der opereres det med tre typer kandidater, og etter helgens innsats er det ingen tvil om at både dobbeltskulleren og den styrmannsløse toeren er soleklare A-kandidater.

Også fra næringslivet burde det være mer å hente for Roforbundet som i år har en sponsor for første gang. Fellesbanken har skutt inn et beløp som ifølge markedssjef Stein Rohde Hansen ikke ligger så langt unna 50 000 kroner. I tillegg yder den forbundet en del andre tjenester som er vanskelige å verdifeste.

Da årets sponsoravtale ble inngått, hadde roerne ikke annet enn en enslig bronsemedalje å slå i bordet med. Etter helgens medaljehøst er forbundet kommet i en mye sterkere forhandlingsposisjon.

Hvis ikke inntektene blir høyere neste år enn de har vært i år, er det i hvertfall ikke de aktives skyld. De har gjort jobben sin. Nå er det opp til oss på den administrative siden å følge opp, sier generalsekretæren i Roforbundet, Kjell Emblem.

Vilje er verd mer enn kroner

De norske roerne er sannsynligvis verdens dårligst betalte. For helgens gullmedaljer mottok de ikke en rød øre. I den andre enden av skalane befinner italienerne seg, for gullet i toer med styrmann fikk roerne 45 000 hver, og da dreier det seg om kroner, ikke lire.

Penger skaper ikke prestasjoner. Italienerne har mange ganger så mange roere som vi, og de har arbeidet systematisk og godt, det er «hemmeligheten» bak deres suksess. Vi har ellers en rekke eksempler på nasjoner som både fler og bedre roere enn oss, uten at de kan vise til de samme resultatene. Forbundsstrener Åke Fiskerstrand har et avslappet forhold til alt «pengemaset» som naturlig kommer i kjølvannet av helgens fantastiske roprestasjoner.

Så lenge vi har midler nok til å gjenta årets opplegg og samtidig øke treningsdosene noe, er jeg fornøyd, sier «Gullfisk» som mener at det betales altfor mye for altfor dårlige prestasjoner i idretts-Norge.

Det blir neppe topproere av folk som primært er interessert i å tjene penger. Poenget er at de må ville nå til topps. I så måte er det en fantastisk gjeng jeg har å jobbe med, det er nesten nødt til å bli resultater av slikt. Men de må selvfølgelig gis slike muligheter at de kan fortsette å ro, i dag lever de fleste av velvillige foreldre og studielån, og det er ikke holdbart i lengden, mener Åke Fiskerstrand som ikke er fremmed for at den trange økonomien har virket skjerpende på de aktive.

Rolf med i NM

På grunn av en «teknisk feil» i Horten Roklubb, var klubbens sterkeste kort, Rolf Thorsen, ikke påmeldt til lørdagens NM-oppgjør i Singlesculler. Makkeren i gullbåten fra VM, Alf Hansen, truet med ro-streik, han var ikke interessert i å «bade» seg inn til nytt NM-gull, mens hans

eneste reelle konkurrent satt på land.

Det hele viste seg å være en variant av den berømte stormen i vannglasset. Arrangøren, Bærum Roklubb, har mottatt påmeldelse fra begge de to VM-vinnerne, og det er dermed duket for et knallrace på Årungen lørdag.

Teknikk gjør hellig fjell til turistmål

Turister i hundretusentall «valfarter» hvert år til den 2132 meter høye fjelltopp Pilatus ved Luzern i Sveits som i majestetisk velde eiser seg opp fra Vierwaldstättersjøen.

Mens fjelltoppen i keltisk tid var mer som et hellig berg der religiøse seremonier og offerhandlinger ble utført, er den i dag kjent som et av de mest besøkte utfluktsmål i Sveits. Til dette har moderne teknikk og sveitsisk ingeniørkunst medvirket i skjønn forening. Mens det tidligere ble krevet både fysisk utholdenhet og spenst for å nå toppen, sørger i dag bergbane, gondolbane og svevebane for å gjøre rundturen til en behagelig opplevelse og et stort sveitsisk turistinnne rikere. Direkte imponerende virker det at man øverst på det male fjellplatået has kunnet oppføre to moderne hoteller i tillegg til svevebanestasjon og bergbanestasjon. Man lar seg ytterligere imponere, når historien forteller at det allerede i 1859 ble åpnet et gjestiveri på fjelltoppen. Dette har for øvrig huset historiske skikkelser som dronning Victoria, Richard Wagner, Herbert von Bismarck og Justin C. Chamberlain.

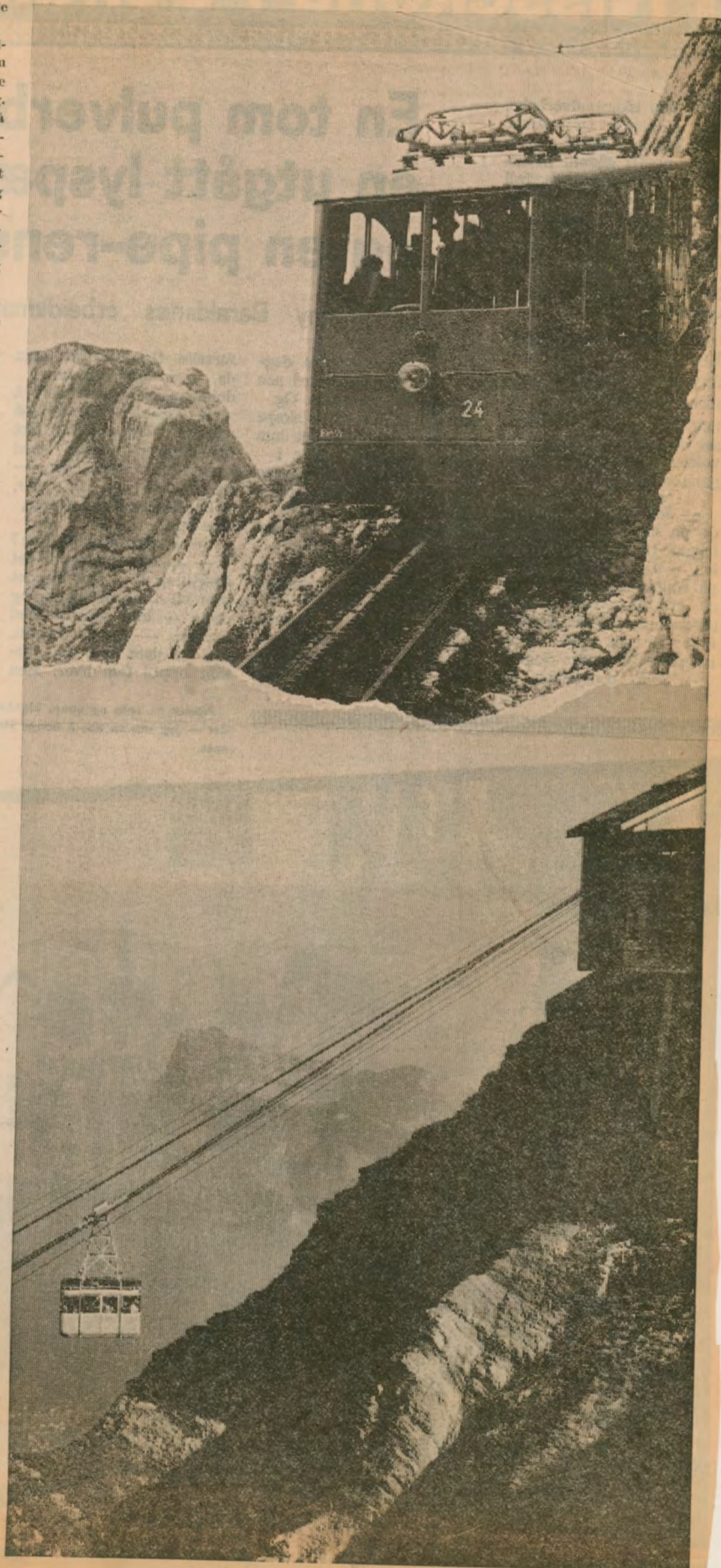
Historien kan videre fortelle at den knapt 5 kilometer lange tannhjulsbane som fører opp fra Vierwaldstättersjøen til Pilatus, ble tatt i bruk allerede 4. juni 1889 og at dampenergien den gang var den drivende kraft for banen oppover i bratt skogsterreng og langs attslikkede fjellvegger med en gjennomsnittsstigning på 48 prosent! I årene 1936-37 ble banen elektrifisert og den regnes i dag som en bergbane i verden med den sterkeste gjennomsnittlige stigning.

Med svevebane til Pilatustoppen

I dag kan Pilatus erobres fra to sider. Dels fra byen Alpnachstadt, drøytimes reise på Vierwaldstättersjøen med manøvreringssmiele hjuldampere hvorfra bergbanevognen med personkapasitet på 40 er en til toppen. Om man vil, kan man starte fra den andre siden, byen Kriens få kilometer i Luzerns utkant der fireseters innelukkede gondolvogner bringer passasjerene opp til Fräkmüntegg dit en tar drøye halvtimen. Denne gondolbanestrekning på i alt 5 påstås å være den lengste i sitt slag i verden. Den siste etappen til selve Pilatus, foregår med store svevekabiner. Denne ble utbygget i 1956 og først da ble Pilatustoppen et reisemål som kunne såvel vinter som sommer. Om vinteren er gondol- og svevebanen beste adkomstmulighet, da bergbanen av naturlige årsaker må stenges. I tidsrommet mai-oktober derimot, vil en rundtur om denne endariske og en av de mest kjente fjelltopper i Europa by på ingreiser med rikelige spennings- og naturopplevelser. Det siste underkes for øvrig av en bergflora rundt selve Pilatus som påstås inneholde opp til 3500 forskjellige arter. Nettopp denne store flora oppsom en av årsakene til at man har truffet på beretninger fra tus helt tilbake til det 13. århundre, da fjelltoppen også hadde magisk tiltrekningskraft på både naturvitenskapsmenn som evenystne fjellvandrere og jegere. Ja, selv i de tidligste tider var området tilholdssted for hyrder — og er man tilstrekkelig fysisk istet, kan man i dag følge vandrestiene fra sjøen opp til toppen. Prosjektet om bergbane til Pilatus-toppen tok form allerede for år siden. De første planer gikk ut på å legge en bane omtrent helt så lang og med en gjennomsnittsstigning på omkring halven av det den nåværende bane har. Imidlertid satte høye anleggsostninger stopp for prosjektet, som ble tatt frem fra skuffene ti år senere. Teknikere og journalister var forsøkskaniner da første tur ble gjennomført i juni 1889 og i løpet av de 85 år bane har vært i drift har en rundtur om Pilatus inngått som en selvven ingrediens for de mange turister som årlig gjester sentralts.

LDENE:

ØRST: MED EN GJENNOMSNIITTSTIGNING 48 PROSENT KLATRER TANNHJULSBANEN OPP FRA VIERWALDSTÄTTERSJØEN TIL PILATUSTOPPEN. BERGBANEN BLE ÅPNET I 1889 OG ELEKTRIFISERT I 1937. NEDERST: MAN FÅR ET STORSLATT PANORAMA FRA DE STORE SVEVEKABINER SOM GJØR HELÅRLIG «EROBRING» AV PILATUSTOPPEN.

Sensasjonelt ro-gull i VM

Norske vikinger har vært på tokt i sveitsiske Luzern i helgen, og de kommer hjem med både gull og ære. Ro-VM ble stor suksess for de norske farger, med seier til både dobbeltsculleren og toer uten styrmann. De to båtene avsluttet som om mannskapet allerede hadde stjålet gullet, og storfavorittene fra DDR ble gjort til statister på de siste 500 meterne.

Veteranen Alf Hansen og unggutten Rolf Thorsen slo an tonen med en fantastisk avslutning og spurtseier, i dobbeltsculler. Etter 500 meter lå båten sist i finaleheatet, men etter 1500 meter var bare østtyskerne foran. Siste fjerdedel av løpet ble jubelmeter for norske årer og båten fosset forbi favorittene.

Toeren med Magnus Grepperud og Sverre Løken om bord var ikke snauere. Etter nest sisteplass ved 500 meter kom båten sterkere og sterkere, og i mål var nordmennene over en båtlengde foran østtyskerne.

DDR hadde på forhånd blinket seg ut begge disse gullmedaljene, og spesielt dobbeltsculleren ble regnet som sikker. Men rotrener Ake Fiskerstrands vikinger ville det altså annerledes.

Sporten

De to gull-lagene Alf Hansen og Rolf Thorsen (t.v.) og Magnus Grepperud og Sverre Løken bærer trener Ake Fiskestrand på gullstol.

SPORTS-PROFILER

Toeren som vil til topps

St. Moritz, 20. august

Magnus Grepperud og Sverre Løken. Så sent som for noen få måneder siden fortalte navnene selv idrettsinteresserte nordmenn svært lite. I løpet av våren og sommeren har de markert seg positivt, og det nyeste skuddet på den norske rostammen har under kommende ukes VM muligheten til å få sitt definitive gjennombrudd. Norges Roforbund, et av landets minste særforbund med bare noen få hundre aktive utøvere og en elitegruppe bestående av seks, har nemlig fått en ny internasjonal topp-båt. Endelig har det lyktes å få frem en førsteklases toer, vi har aldri tidligere erobret noen internasjonale mesterskapsmedaljer i denne båttypen. I år kan det lykkes, toeren med Magnus Grepperud og Sverre Løken vil til topps, og resultater fra regattaene tidligere i sommer har vist at de i et heldig øyeblikk er gode nok.

TEKST: STEIN ERIK KIRKEBØEN
FOTO: ERIK BERGLUND

Under VM-generalprøven i Amsterdam 10. og 11. juli satte de norske ungguttene (21 og 24 år) både østtyskere og sovjetrusser solid på plass. Til alt overmål rodde de fem sekunder raskere enn noen andre noensinne har gjort — «verdensrekord» med andre ord.

— Vi legger ikke stor vekt på det, sier Sverre Løken som fortsatt har begge bena solid plantet på jorden. — Sovjetrusserne hadde en helsvart dag i Amsterdam, de kommer helt sikkert sterkt tilbake i Luzern, og østtyskerne vet vi er gode.

De to har kommet som en stor overraskelse både på idrettsinteresserte nordmenn og på sine utenlandske konkurrenter, men noen noviser er de slett ikke i sammenheng. Problemet er at vi i Norge er så godt vant at roere nærmest må bli verdensmestere for å få oppmerksomhet.

Magnus er vokst opp i Malmøya, bare noen steinkast fra klubben Ormsund Roklubb. I dratt med av rointere som 11-åring. I for stor og tung til å

debuterte han som roer, i en innriggerfirer.

Sverre begynte å ro seks år senere, i 1975. Skiløperen ville ro for å holde formen vedlike i sommerhalvåret. Idag er det motsatt, selv om han som alle de andre topproerene er en meget habil turløper, inngår skigåingen bare som et ledd i forberedelsene til rosesongen.

Første gang de to satt i samme båt var foran 1980-sesongen. De utgjorde halvparten av en firer uten styrmann Roforbundet satte sammen med tanke på Moskva-OL. Båten gikk i oppløsning etter å ha vært forfulgt av skader og uhell forrige sesong. Det var imidlertid klart at den intensive vinterroingen guttene hadde bak seg, ikke bare var av det gode — de hadde tilegnet seg mange feil.

— Sverre og jeg hadde forsøkt oss sammen allerede på forrige sesongen ifjor. Det fungerte brukbart. Så da fireren sprakk, satte vi oss sammen i en toer. Nordisk mesterskap var målet, men så langt kom vi aldri, forteller Magnus som hadde «skylden» for det. — Jeg kuttet meg kraftig i armen med en vinkelskjæver. Skaden var av en slik art at jeg ganske snart kunne begynne å ro igjen, men armen tålte ikke påkjenningen da jeg en dag bar opp årene etter en treningsøkt,

den brakk tvert av. Resultat: Seks ukers avbrekk og en spolt sesong.

Uhellet skjedde på en av våre få dager med treningsfri, så moralen er klar: Hvilkedager er farlige!, skyter medisinerstudent Sverre muntert inn.

Denne moralen har de siden stort sett fulgt. Mange fridager har det ikke blitt på de to efer at de omsider kom i samme båt igjen og begynte å satse seriøst på å nå toppen i toer uten styrmann.

— Jeg misunner nok enkelte «normale» kamerater, ihvertfall mens jeg snakker med dem, innrømmer Magnus, som likevel aldri blir lei av å ro. — Spesielt i år som vi har hatt stor fremgang har det vært lett å motivere seg for ytterligere treningsinnsats, sier han.

Heller ikke Sverre er helt fremmed for at det kan bli for mye roing. — Vi har et lite, men veldig godt miljø, det største problemet er kanskje at vi lett kan bli for selvopptatte. Vi er klar over problemet og tenker bevisst over det, men det ville likevel ikke være så rart om vi falt i fellen. Alle vi kjenner er jo opptatt av hvordan det står til og hvordan formen er.

Men først og fremst er det gøy å ro. Ikke en eneste rotur er lik noen andre, påstår Sverre som

heller ikke vil høre når vi forsiktig ymter frem på om det ikke er fryktelig kjedelig å ro opp og ned Årungen nærmest i det uendelige. Omkring tusen ganger har vi gjort det denne sesongen, det tilsvarer tre ganger så mange treningskilometer.

— Østeuropeerne roer dobbelt så mye, forteller Sverre, som li-

kevel ikke er så sikker på at de norske båtene ville blitt bedre ved å ro like mye. — Erfaringene fra fireren hvor vi forsøkte å ro også om vinteren, var ikke udeelt positive. Dessuten er skigåingen vinterstid fin avveksling, samtidig som den er effektiv grunn trening.

Alle treningsturene er forev-

rig ikke like kjedelige, men den formen for dramatisk avveksling den styrmannslede toeren opplevde 1. mai i år, kan en godt klare seg uten: Det var surt og kaldt da båten kantret og begge roerne havnet i det bokstavelig talt iskalde vannet. Hadde ikke Rolf Thorsen vært i nærheten og fått tak i en følgebåt og fis-

dem opp, kunne det virkelig blitt kritisk.

De to studentene, Sverre holder som nevnt på med medisinsmens Magnus skal begynne på BI etter å ha avsluttet Ingeniørhøyskolen går godt sammen og har langt på vei de samme interessene. Det er en nødven-

med hverandre å gjøre som de to har. I tillegg har de samme «rohue», de skjønner hverandre og fungerer glimrende sammen. Det er kanskje hovedgrunnen til at suksessen er kommet så raskt og blitt så kraftig. Så spør det bare om det er godt nok i kommende ukes verdensmesterskap.

Norges dag

Norsk rosport gjorde
dundrende suksess under
årets verdensmesterskap i ro-
ing. Norges to båter i finale-
ne i Luzern i Sveits sikret
begge seg VM-tittel. Alf
Hansen og Rolf Thorsen for
snøt den øst-tyske båten for
VM-gullet i dobbeltskuller.
mens duoen Magnus Greppe-
rud/Sverre Løken vant toer-
uten styrmann.

SPORTEN

Verdens beste

Ved innledningen av det 10. verdensmesterskapet i roing for en uke siden, tillot vi oss å antyde at vi her på samme måte som i fotball-VM, ville oppleve at musene brølte, at de små nasjonene i herreklassen ville ta flere gullmedaljer enn det som har vært vanlig de siste årene.

Spådommen viste seg å slå godt til. Mens amasonene fra Sovjet (5) og Øst-Tyskland (1) tok hånd om alle de gullmedaljene kvinnene slåss om, og Italia tok tre av fire lettvektgull, var de gjeveste medaljene i herreklassen godt fordelt.

Det mest oppsiktsvekkende her

var at Sovjet ikke la beslag på en eneste gullmedalje. Østtyskernes dominerende posisjon er med andre ord ikke særlig truet fra den kanten.

Derimot tok de små nasjonene godt for seg av medaljefatet. Høyest av «musene» brølte Norge som stakk av med to gull. Italia, Sveits og New Zealand fulgte opp med ett gull hver.

Italienerne forsvarte fjorårs-seieren i toer med styrmann, sveitserne spurtet grassat og sikret seg den gullmedaljen i firer uten, som avisene har lovet i lengre tid, mens New Zealand gikk helt til topps blant åtterne.

Landene har dermed bevist at også de små nasjonene kan hevde seg, hvis de samler sine begrensede ressurser og krefter om et fåtall båttypen.

Kanskje vil musene brøle enda høyere i Duisburg neste år og under OL i 1984. Ved den siste anledningen skal vi se opp for amerikanerne som nok vil markere seg på hjemmebane. Selv om medaljehøsten ikke ble så enorm ved denne korsveien, er det verd å merke seg at amerikanerne var representert i hele 12 finaler. Bare Sovjet (13) og Øst-Tyskland (14) kan skilte med fler.

«Samme hva du skriver, så få med dette: «Fisken» er verdens beste trener, uansett idrettsgren. Enkelte hevder at vi ifjor var misfornøyd med hans arbeid, det er feil. De ryktene er kommet annet steds fra, vi har aldri vært i tvil om at han er en topp trener».

Rolf Thorsen er klar i sin tale når det gjelder Roforbundets forbundstrener, Aake Fiskerstrand, det er ingen tvil om at han skal ha en stor del av æren for roernes suksess i år.

Men Aake, som har vært for-

bundstrener siden 1979, har ikke bare hatt suksess.

-- Ifjor gikk det ikke mye bra. Bunken ble nådd med nordisk mesterskap hvor gutta ikke tok en eneste seier. Miseren virket inspirerende på oss, vi satte oss med og snakket ordentlig ut. Vi har kjørt mye mer intense treningsøkter i år enn tidligere, noe som har gitt gutta bedre stayeregenskaper. Det et dagens reire kom etter knallharde avslutninger er således ingen overraskelse, forteller Fiskerstrand, som var minst like glad som sine disipler etter VM-suksessen — og like nervøs foran start.

Cambridge.

Cambridge slog atter Oxford.

For fireogsyttiende gang gik studenterkaproningen mellem Cambridge og Oxford universiteters baatlag av stabelen ilørdags. Og ogsaa denne gang var skjæbnen de lyseblaa — Cambridge — huld. Det er nu tredje gang paa rad, at P. H. G. H. S. Hartley stroker sit lag til seier, denne gang vandt han med $4\frac{1}{2}$ længde og tiden blev 19.27.

Starten fandt sted fra Putney klokken halv fem om eftermiddagen. Der blaaste en sterk nordostlig vind og sjøen var meget oprørt. Som vanlig var strandbredderne langs hele løpet fuldpakket av tilskuere, som fulgte det spændende race med den største opmerksomhet. Og de fleste hadde pyntet sig med lyseblaa eller mørkeblaa baand, alt efter som de sympatiserte henholdsvis med Cambridge eller Oxford.

Cambridge vandt lodtrækningen og valgte læsiden. De satte straks op god fart og ledet ved den første engelske mil med omtrent en baatlængde. De mørkeblaa gjorde her et fortvilet forsøk paa at presse sig foran, men forgjæves. Det blev isteden Cambridge, som øket forspranget, og ved Hammersmith Bridge laa de fremdeles omtrent en længde foran. I den sidste del av løpet drog de mere og mere fra sine motstandere og passerte maal i glimrende stil fire og en halv længde foran.

Cambridgelaget rodde meget flot og med længere og kraftigere tak. De var da ogsaa paa forhand favoriter med 2—1.

Ogsaa Oxfordlaget rodde godt, men uheldet hadde fulgt dem, og torsdag maatte de skifte ut sin firer, G. H. Barter, som hadde faat en muskelforstrækning i ryggen, med reservemanden J. E. Pedder, som — skjønt han ikke var saa godt trænet som sine kamerater — allikevel præsterte god roning. De passerte maal i god stil, men saa var det ogsaa slut med kræfterne, og det varte en stund, før de tok sig saapas sammen, at de kunde ro ind til baathuset.

Spændingen, som hersket før løpet, er altsaa nu utløst, og det gik som de fleste tænkte: Cambridge maatte vinde. De har under træningen mot andre ottere vist sig meget gode, og især har de rodd godt i sjø. Det syntes ogsaa som dette aars lag var mere utholdende og i besiddelse av bedre teknik end fjoraarets. Det vakte jo litt opsigt, da Oxford en tid før racet rodde hele distansen paa 19 minutter og 7 sekunder, og de lyseblaas tilhængere begyndte saa smaat at bli bleke om nebbet; men saa kom Cambridge dagen efter og rodde paa 19.5, altsaa 2 sekunder bedre. Og da Cambridge nogen dager før løpet slog Oxfords dagen i forveien opnaadde tid med over 1 minut, var man næsten sikker paa de lyseblaas seier.

Det seirende lag bestod av: T. D. A. Collet, A. J. Hodgkin, K. N. Craig, A. D. B. Pearson, H. B. Playford,

B. G. Ivory, J. W. H. Fremantle, P. H. G. H. S. Hartley, stroke, og L. E. Stephens, cox. Av disse har Pearson, Playford, Fremantle samt stroke og cox rodd i Cambridgebaaten før.

Cambridgelaget er ogsaa iaar meget tungt med universitetets roklubs præsident, H. B. Playford som den tyngste. Lagenes vekt i kg. er følgende:

Cambridge.		Oxford.	
Collet	78.1	Mallam	73.1
Hodgkin	78.7	Irvine	78.9
Craig	79.4	Earl	78.3
Pearson	86.3	Pedder	76.4
Playford	87.8	Nickalls	78.5
Ivory	85.5	Raikes	85.7
Fremantle	79.2	Milling	73.5
Hartley	73.2	Campbell	71.2
Stephens	55.3	Porritt	54.9

Playford er den ældste med sine 26 aar paa nakken, dernæst kommer Hartley med 25. Playford rager ogsaa — som det sømmer sig præsidenten — et hode over alt folket, — næsten ialfald. Han og Pearson er begge 1.95 meter i strømpelæsten. Og saa — hvad der ikke teller mindst hos det smukke kjønn — regnes Playford for at være den vakreste av hele laget.

I Oxfordbaaten, som blev rodd av P. C. Mallam, A. C. Irvine, S. Earl, J. E. Pedder, G. O. Nickalls, D. T. Raikes, G. Milling og A. V. Campbell, stroke, med W. H. Porritt som cox, er der ogsaa fem «gamlekarer», nemlig: Mallam, Earl, Nickalls, Raikes og Porritt. Dette lag er som man ovenfor vil se adskillig lettere end motstanderne, med fjoraarets stroke, Raikes, som den tyngste, mens Earl med sin 1.97 meter betegner lagets «høidepunkt». Raikes er 25 aar og ældste mand i baaten. Stroken, Campbell, er bare 19 aar og ror i dette race for første gang. Den nye mand, som blev sat ind — Pedder — rodde en tid paa toerplassen istedenfor Irvine, men blev atter tat ut. Han kom altsaa allikevel med i racet, da Barter fik forfald. Der hersket, som rimelig kan være, endel ængstelse for utfaldet av dette eksperiment, idet Pedder ikke tidligere har rodd hele distansen.

Oxford har drevet sin forhaandstræning ved Bourne End og Cambridge ved Henley. I den sidste tid har begge drevet sin træning paa den del av Themsen, hvor løpet foregik: Fra Putney til Mortlake. Cambridge har hat hjælp av Thames Rowing Clubs ottere, mens Leander Rowing Club har pacet de mørkeblaa. Naar de to lag skal ro hele distansen, blir de gjerne pacet av tre otterlag, som ror hver sin del av løpet.

Løpet, hvis længde er omkring fire og en kvart en-